

ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ
ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ

รายงานการวิจัย
ของ
นิภา แดงแจ้ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต วิชาเอก การศึกษาผู้ใหญ่
พฤษภาคม 2548

ก

344.01

๕๖๕๕๕

ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ
ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ

บทคัดย่อ

12 มี.ค. 2550

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต วิชาเอก การศึกษาผู้ใหญ่

พฤษภาคม 2548

๒ 303644

นิภา แดงแจ้ง. (2548). ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ.

รายงานการวิจัย กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการใน 4 ด้านได้แก่ ด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม ด้านพาณิชยกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม และเปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ การศึกษา รายได้ต่อเดือนและความต้องการการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ตลอดจนรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีต่อหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ตัวแทนใน 3 ชุมชน คือ ชุมชนคลองตาเค็ดฝั่งตะวันตก จำนวน 70 คน ชุมชนสายลวดชอย 4 (ภาณุรังษี) จำนวน 50 คน และชุมชนแสนสุข จำนวน 30 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ด้านพาณิชยกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม ส่วนด้านคหกรรม และด้านช่างอุตสาหกรรมมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

2. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม และด้านศิลปหัตถกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านพาณิชยกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 5 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพาณิชยกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพาณิชยกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านคหกรรมและด้านศิลปหัตถกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านช่างอุตสาหกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคหกรรมและด้านศิลปหัตถกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

8.1 ด้านช่างอุตสาหกรรม ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการต้องการให้นั่นฝึกงานในสถานประกอบการจริง และควรสอนให้ลงรายละเอียดมากๆ และเน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี

8.2 ด้านคหกรรม ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ เห็นควรให้เพิ่มจำนวนห้องในการเปิดสอนวิชาเกี่ยวกับอาหาร-ขนม และการจัดการเรียนการสอนควรเน้นฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีเพื่อประกอบอาชีพได้

8.3 ด้านพาณิชยกรรม ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ เห็นควรเพิ่มจำนวนห้องเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และเปิดสอนหลายๆ โปรแกรม โดยเฉพาะโปรแกรมที่ต้องใช้ในสำนักงาน

8.4 ด้านศิลปหัตถกรรม ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนควรเน้นฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีเพื่อประกอบอาชีพได้

8.5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เห็นควรเชิญผู้ที่มีความชำนาญในแต่ละด้าน มาเป็นวิทยากรในการสอน เพื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

**SHORT-TERM VOCATIONAL EDUCATION NEEDS OF PEOPLE
IN ARTISAN SAMUTPRAKARN COLLEGE**

**AN ABSTRACT
BY
NIPA TANGCHAE**

๑
374.01
น622ค

**Presented in partial fulfillment of the requirements
For the master of education degree in Adult Education
At Srinakharinwirot University
May 2005**

Nipa Tangchae. (2005). Short-Term Vocational Education Needs of People in Artisan Samutprakran College.

Master 's Project, M.E.d. (Adult Education). Bangkok : Srinakharinwirot University.

Advisor : Assoc. Prof. Sauwanee Lawan

The purposes of this research were to study short-term vocational education of people in Artisan Samutprakarn college in 4 aspects, which were Industry , Home Economics ,Business and Art and Craft. Then , to compare short-term vocational education needs as classified by sex , age , marital status , occupation , educational qualification and income. In addition to assembling suggestions to help generate short-term vocational education needs.

The sample were 70 members of Klongtaked community, 50 members of Sailuad soi 4 (Panurangsee) community and 30 members of Saansook community , totally , 150 member. The instrument used for collecting the data was the 5-point-rating-scale questionnaire. The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage , mean , standard deviation , t-test and one-way analysis of variance (F-test)

The main research findings were summarized as follows :

1. People had short-term vocational education needs in Artisan Samutprakran college as a whole at the moderate level , when considered in each aspect it was found that in Business and Art and Craft illustrated that people had short-term vocational education needs in high level and in Home Economics and Industry were at moderate level.
2. People differentiated by sex had short-term vocational education needs in Artisan Samutprakarn college as a whole with no statistically significant indifference. When considering individual aspect it was found that Industry ,Home Economics and Art and Craft were statistically significant difference at .01 level while Business had no statistically significant difference.
3. People differentiated by age had short-term vocational education needs in Artisan Samutprakarn college as a whole with statistically significant difference at .05 level. When considering individual aspect it was found that Business was statistically significant difference at .01 level .
4. People differentiated by marital status had short-term vocational education needs in Artisan Samutprakarn college as a whole with statistically significant indifference at .05

level. When considering individual aspect it was found that Industry was statistically significant difference at .01 level

5. People differentiated by educational qualification had short-term vocational education needs in Artisan Samutprakarn college as a whole with statistically significant difference at .01 level. When considering individual aspect it was found that Business was statistically significant difference at .01 level while Home Economics and Art and craft were statistically significant difference at .05 level

6. People differentiated by occupation had short-term vocational education needs in Artisan Samutprakarn college as a whole with statistically significant indifference. When considering individual aspect it was found that Home Economics and Art and Craft were statistically significant difference at .01 level

7. People differentiated by income had short-term vocational education needs in Artisan Samutprakarn college both as a whole and individual with no statistically significant difference.

8. Suggestions concerning short-term vocational education needs in Astisan Samutprakran college.

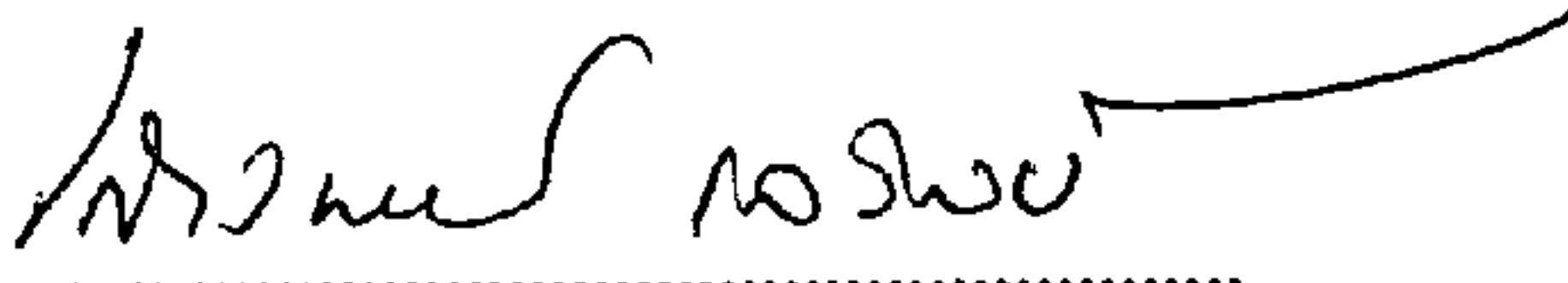
- Industry , Art and Craft and Business should be put emphasis on practice (on job training) more than theory.

- Business should be increased in Computers and varied programs to suit the current situation .

- It was suggested to occasionally invite the experts and the resource persons to give instruction

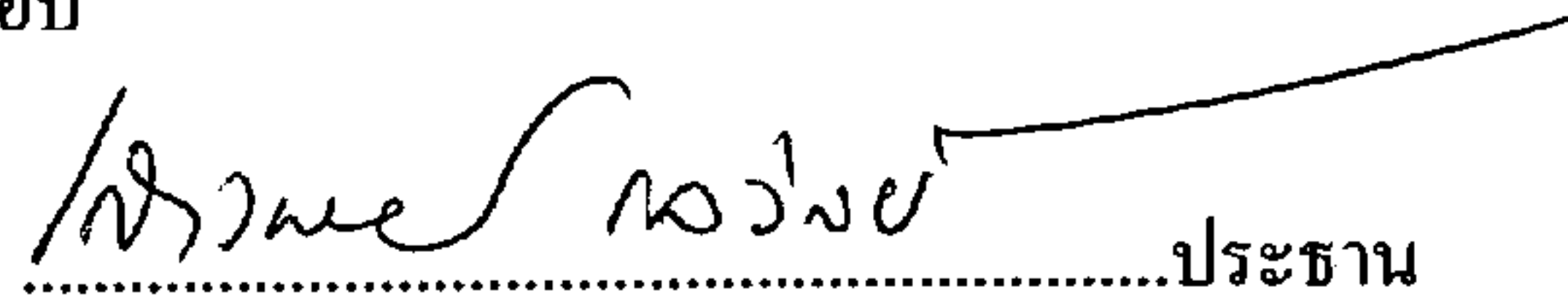
อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณารายงานการวิจัยฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษา

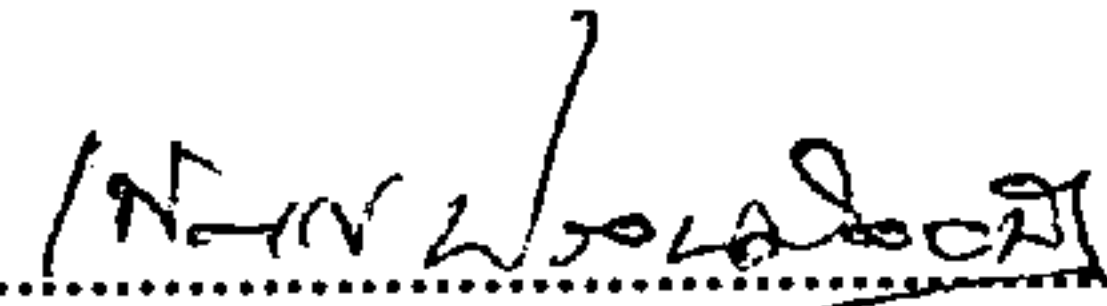

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เล่วลิข์)

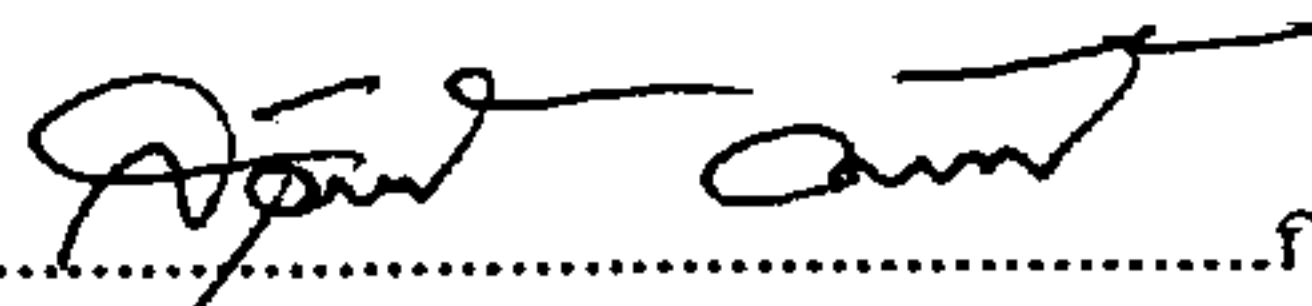
คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เล่วลิข์)

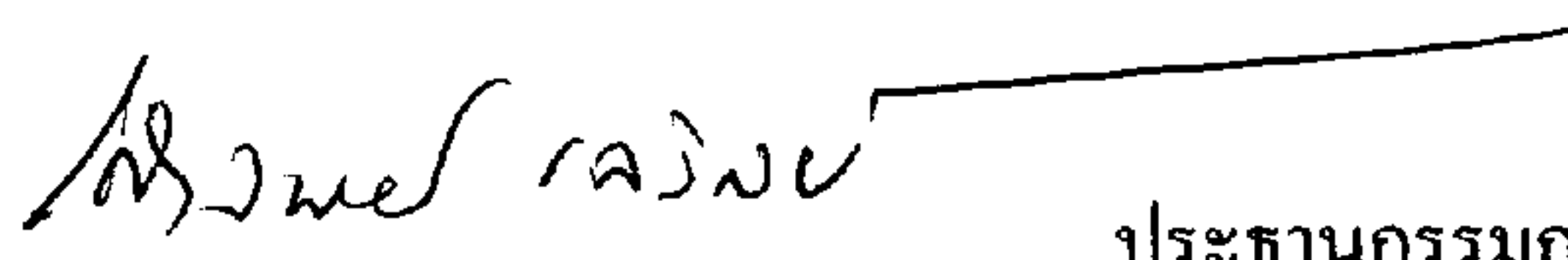
.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญแข ประจณปัจจนิก)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

อนุมัติให้รับรายงานการวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เล่วลิข์)

วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม 2548

ประกาศคุณูปการ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาช่วยเหลือและคำแนะนำจาก รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลัย อาจารย์ที่ปรึกษาการทำรายงานการวิจัย จนทำให้รายงานการวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ. โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญแข ประจณปัจจนิก และรองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการสอบปากเปล่าที่กรุณาให้คำแนะนำ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนรายงานการวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการศึกษา ผู้ใหญ่ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และให้คำแนะนำกับผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญแข ประจณปัจจนิก นางสาวธนวรรณ ลิ้มพานิชย์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ และนางอัญชิรา แบนเกสร หัวหน้าฝ่ายแผนและพัฒนาชุมชนที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้นำชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ในชุมชนทั้ง 3 แห่ง คือ ชุมชนคลองตาเกิดฝั่งตะวันตก ชุมชนสายลวดชอย4 (ภานุรังษี) และชุมชนแสนสุข ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ขอขอบพระคุณผู้ที่ให้การสนับสนุนทุกท่านที่ให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจในการทำรายงานการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี จนผู้วิจัยได้มีโอกาสสำเร็จการศึกษาในวันนี้

คุณประโยชน์อันเกิดจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยขอบอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านไว้ ณ. ที่นี้

นิภา แดงแจ้

สารบัญ

บทที่

หน้า

1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิด.....	7
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	8
2. เอกสารงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ประวัติและสภาพทั่วไปของจังหวัดสมุทรปราการ.....	9
วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ.....	14
ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่.....	23
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา.....	26
แนวคิดและทฤษฎีการเลือกอาชีพ.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
3. วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
วิธีการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	82
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	82
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	82
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	82
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	84
อภิปรายผล.....	87
ข้อเสนอแนะ.....	91
บรรณานุกรม.....	93
ภาคผนวก.....	96
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	
ภาคผนวก ค การประเมินแบบสอบถาม	
ภาคผนวก ง หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย	
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	116

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ขอรับนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ พ.ศ. 2542-2546	15
2	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
3	ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	47
4	ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ พระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้าน	51
5	ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพ พระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ด้านช่างอุตสาหกรรมจำแนกเป็นรายชื่อ...	52
6	ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ พระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ด้านคหกรรม.....	53
7	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการทางการศึกษา หลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัด สมุทรปราการ ด้านพาณิชยกรรม	54
8	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการทางการศึกษา หลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัด สมุทรปราการ ด้านศิลปหัตถกรรม	55
9	เปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่าง สมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศโดยรวม และรายด้าน.....	56
10	เปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่าง สมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ ด้านช่างอุตสาหกรรม เป็นรายชื่อ.....	57
11	เปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง สมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ ด้านคหกรรม เป็นรายชื่อ	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

12	เปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง สมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนกตามเพศ ด้านพาณิชยกรรม เป็นรายชื่อ	59
13	เปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง สมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนกตามเพศ ด้านศิลปหัตถกรรม เป็นรายชื่อ	60
14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการทางการศึกษาหลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัด สมุทรปราการ จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน	61
15	เปรียบเทียบความความแปรปรวนความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอายุโดยรวมและรายด้าน	62
16	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ ด้านพาณิชยกรรม	63
17	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการทางการศึกษาหลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัด สมุทรปราการ จำแนกตามสถานภาพการสมรส โดยรวมและรายด้าน	64
18	เปรียบเทียบความแปรปรวนความความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามสถานภาพการสมรส โดยรวมและรายด้าน	65
19	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามสถานภาพการสมรส ด้านช่างอุตสาหกรรม	66
20	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ พระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนก ตามระดับการศึกษาโดยรวมและรายด้าน	67

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

21	เปรียบเทียบความแปรปรวนความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน	68
22	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามระดับการศึกษาด้านพาณิชยกรรม	70
23	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามระดับการศึกษาด้านคหกรรม	71
24	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านศิลปหัตถกรรม	72
25	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการทางการศึกษาหลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัด สมุทรปราการ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้าน	73
26	เปรียบเทียบความแปรปรวนความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัย สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้าน	74
27	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัย สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนกตามอาชีพ ด้านคหกรรม	75
28	ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอาชีพ ด้านศิลปหัตถกรรม	76
29	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการทางการศึกษาหลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัด สมุทรปราการจำแนกตามรายได้โดยรวมและรายด้าน	77

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

30	เปรียบเทียบความแปรปรวนความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนกตามรายได้
โดยรวมและรายด้าน	78
31	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ	79

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปฏิรูปการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการของการศึกษาไว้ในมาตรา 6 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และการปฏิรูปการศึกษา เป็นเรื่องของคนทุกคน โดยทุกฝ่ายในสังคมต้องเข้ามามีส่วนร่วม ดังที่มาตรา 8 กำหนดไว้ว่า ให้สังคมมีส่วนร่วม ในลักษณะที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมาตรา 9 กำหนดไว้ว่า กระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 ก : 6)

การศึกษามีบทบาทสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ในด้านเศรษฐกิจการศึกษาช่วยทำให้ระบบการผลิตมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพทั้งในลักษณะที่เป็นลูกจ้าง แรงงาน หรือผู้ประกอบการ ในด้านสังคมการศึกษาช่วยทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีมีคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น โดยการกระจายบริการทางการศึกษาให้ทั่วถึง และให้มีคุณภาพที่สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณลักษณะที่สามารถดำรงชีวิต และปรับตัวอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในด้านการเมืองการศึกษาช่วยทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมและความเสมอภาคโดยการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย การสร้างจิตสำนึกของบุคคลภายในชาติให้มีความผูกพันกับเอกลักษณ์ของชาติ (วิโรจน์ สารรัตนะ. 2532 : 147)

ในระหว่างที่ผ่านมาการให้การศึกษาเพื่อเตรียมบุคคลไปประกอบอาชีพส่วนใหญ่จะดำเนินการในรูปแบบของการศึกษาในระบบโรงเรียน ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีพื้นฐานความรู้จบการศึกษาในระดับหนึ่งระดับใดก่อน ผู้เรียนจะต้องเรียนตามหลักสูตรที่มีการเรียนต่อเนื่องกันไป และจะต้องเรียนตามระยะเวลาค่อนข้างยาวนานตามที่กำหนดไว้ ซึ่งถ้าหากพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และรูปแบบการจัดการศึกษาในระบบดังกล่าวยังมีข้อจำกัดอยู่มากในเรื่องโอกาสของผู้ที่จะเข้าศึกษา ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่สามารถจะเข้ารับการศึกษาระบบโรงเรียนได้ จึงพลาดโอกาสที่จะมีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ

ที่จำเป็น อันจะเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศและมีผลกระทบต่อภาวะสังคม ในที่สุด เพื่อให้ประชาชนที่ไม่มีโอกาสเรียนในระบบโรงเรียน ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม รัฐบาลจึงได้จัดบริการทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ยืดหยุ่นมากขึ้น ในรูปแบบต่างๆกัน การจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นเป็นการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยมุ่งให้ผู้ที่ไม่ได้มีโอกาสศึกษาวิชาชีพได้มีโอกาสศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น โดยไม่จำกัดความรู้ อายุ เพศ และสถานภาพทางการสมรส ให้สามารถนำความรู้ ความสามารถที่ได้รับจากการฝึกไปประกอบอาชีพได้ หรือนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตลอดจนปรับปรุงงานที่ทำอยู่เดิมให้ดีขึ้นได้ การศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นในปัจจุบันได้รับความนิยมจากประชาชนโดยทั่วไป จึงมีหน่วยงานของรัฐบาลและหน่วยงานของเอกชนเป็นจำนวนมากที่จัดการศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นขึ้น (ทิพาวรรณ เฟื่องเรือง. 2537 :3)

กรมอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่ง ที่มีหน้าที่และภารกิจหลักในการจัดการศึกษาและอบรมวิชาชีพ เพื่อผลิตกำลังคนในระดับ ช่างกึ่งฝีมือ ช่างฝีมือ ช่างเทคนิค และมีนโยบายขยายวิชาชีพพระยะสั้น ตลอดจนหลักสูตรพิเศษที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายแก่ประชาชนและเยาวชนอย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเป็นการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ และส่งเสริมการทำงาน (กรมอาชีวศึกษา. 2536 : 156)

ในส่วนของการศึกษาอาชีพ มีสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด 2 ประเภท คือ วิทยาลัยสารพัดช่าง 54 แห่ง และวิทยาลัยการอาชีพ 149 แห่ง ในแต่ละสถานศึกษามีการจัดการศึกษา และการฝึกอบรม 5 ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และศิลปหัตถกรรม ขณะนี้กรมอาชีวศึกษาได้เร่งผลิตและเตรียมคนเข้าสู่ระบบแรงงานในสาขาต่างๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น ได้แบ่งการจัดฝึกอบรมออกเป็น 3 ประเภท คือ การจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน หลักสูตร ปวช. พิเศษ (อส.กช) และฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาการจัดการศึกษาทั้ง 3 ประเภทนี้ มีลักษณะและวิธีการที่แตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายของการฝึกในแต่ละระดับ และแต่ละประเภท (กรมอาชีวศึกษา. 2540 : 1 – 12)

วิทยาลัยสารพัดช่างเป็นสถานศึกษาที่สังกัดกองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา มุ่งสอนการศึกษาด้านวิชาชีพ จัดสอนในหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น หลักสูตรพิเศษ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นนั้นเปิดสอนให้กับบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียนได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพตามความต้องการและความสนใจของแต่ละบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาที่สำคัญคือ เพื่อให้บุคคลมีความรู้ ความสามารถ และทักษะพอที่จะประกอบอาชีพได้ หรือเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพที่ทำอยู่แล้ว ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ (กรมอาชีวศึกษา. 2536 : 3 -4)

วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการเป็นสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 1 กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่และภารกิจในการจัดการศึกษาและให้บริการด้านวิชาชีพแก่นักศึกษาและประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อผลิตกำลังคนในสาขาวิชาชีพต่างๆ สสนองความต้องการของชุมชน และตลาดแรงงานในท้องถิ่น ปัจจุบันเปิดสอนในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระบบทวิภาคี และสะสมหน่วยกิต ซึ่งทางวิทยาลัยฯได้ตระหนักถึงในบทบาทหน้าที่นี้เป็นอย่างดี จึงได้มีการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ให้ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน การควบคุมคุณภาพของกำลังคน ผลงานและการผลิต ทรัพยากรบุคคลที่ได้มาตรฐานเข้าสู่ตลาดแรงงาน สังคม และประเทศชาติ โดยเน้นความรู้ คู่ทักษะและคุณธรรม จริยธรรม

ในปี 2540 เป็นต้นมาประเทศต้องประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ จำนวนประชากรว่างงานมากขึ้นเกิดจากการเลิกจ้างงาน จังหวัดสมุทรปราการซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก ก็ได้รับผลกระทบด้วยเช่นกัน เพราะประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเป็นพนักงาน คนงาน ในโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก เมื่อตกงานก็หันมาประกอบอาชีพใหม่ เช่น ค้าขาย ทำให้ประชากรเหล่านี้ไม่สนใจที่จะเข้ามาศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพเท่าที่ควร จะเห็นได้จากยอดรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ถึงปี พ.ศ. 2546 ลดลงทุกปี โดยมียอดปี พ.ศ. 2542 มีผู้มาสมัครเรียนจำนวน 11,060 คน ปีพ.ศ. 2543 มีผู้มาสมัครเรียนจำนวน 10,844 คน ปี พ.ศ. 2544 มีผู้มาสมัครเรียนจำนวน 9,409 คน ปี พ.ศ. 2545 มีผู้มาสมัครเรียนจำนวน 8,840 คน และในปี พ.ศ. 2546 มีผู้มาสมัครเรียนจำนวน 6,476 คน ในระยะเวลา 5 ปี ย้อนหลัง ยอดรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นลดลงถึง 41.45 %

จากสถิติจะเห็นได้ว่า จำนวนผู้ที่มาสมัครเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 – ปี พ.ศ. 2546 มีจำนวนผู้ที่มาสมัครเรียนลดลงทุกปี อาจเกิดจากผลกระทบหลายๆ ด้าน รวมทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้ผู้ที่อยู่ในชุมชนมีความสนใจที่จะมาสมัครเรียนทางด้านวิชาชีพระยะสั้นน้อยลง ทำให้ผู้วิจัยสนใจในปัญหาที่เกิดขึ้นและอยากทราบความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ การศึกษาวิจัยครั้งนี้นับว่าเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการและเป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา เพื่อให้ตอบสนองความต้องการการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมซึ่งจะได้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาจำนวนนักศึกษาที่ลดลงในแต่ละปี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ โดยตั้งความมุ่งหมายเฉพาะในการศึกษาเป็น 3 ประการดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม ด้านวิชาพาณิชยกรรมและด้านศิลปหัตถกรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ การศึกษา รายได้ต่อเดือน
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม ด้านพาณิชยกรรมและด้านศิลปหัตถกรรม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของผู้อยู่อาศัยในชุมชนจังหวัดสมุทรปราการ
2. ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ข้อมูลเบื้องต้นสำหรับวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ และสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อใช้ประกอบการวางแผนพัฒนาการดำเนินการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาอาชีพแก่ผู้อาศัยอยู่ในชุมชนจังหวัดสมุทรปราการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในชุมชน 22 แห่ง ในพื้นที่นครสมุทรปราการ ซึ่งมีจำนวน 3,636 หลังคาเรือน แต่ในการศึกษาค้นคว้านี้เลือกมาเป็นตัวแทนในการศึกษา 3 ชุมชน และครัวเรือนละ 1 คน เท่านั้น ได้แก่ชุมชนคลองตาเก็ดฝั่งตะวันตก จำนวน 262 หลังคาเรือน ชุมชนสายลวดชอย 4 (ภาณุรังษี) จำนวน 182 หลังคาเรือน และชุมชนแสนสุข จำนวน 109 หลังคาเรือน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้มาโดยการสุ่มอย่างมีสัดส่วน 27% ของกลุ่มประชาชนใน 3 ชุมชน ข้างต้นได้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อการศึกษา 150 คน แบ่งออกเป็น ชุมชนคลองตาเค็ด ผังตะวันตก จำนวน 70 คน ชุมชนสายลวดชอย 4 (ภาณุรังษี) จำนวน 50 คน และชุมชนแสนสุขจำนวน 30 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระแบ่งออกเป็น

3.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

3.1.2 อายุ

- 1) ต่ำกว่า 25 ปี
- 2) 25 – 35 ปี
- 3) 36 ปีขึ้นไป

3.1.3 สถานภาพการสมรส

- 1) โสด
- 2) สมรส

3.1.4 ระดับการศึกษา

- 1) ระดับประถมศึกษา
- 2) ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
- 3) สูงกว่ามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

3.1.5 อาชีพ

- 1) รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/บริษัท ห้างร้านต่างๆ
- 2) ค้าขาย (เป็นเจ้าของกิจการ เช่น ตัวแทนจำหน่าย หาบเร่ เป็นต้น)
- 3) งานบริการ (ช่างตัดเสื้อ ช่างเสริมสวย ช่างซ่อมทีวี เป็นต้น)
- 4) รับจ้าง (ในโรงงาน บริษัท หรือรับจ้างทั่วไปที่มีเงินเดือนประจำ)
- 5) อื่นๆ (โปรดระบุ)

3.1.6 รายได้ต่อเดือน

- 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท
- 2) 5,000 – 10,000 บาท
- 3) สูงกว่า 10,000 บาท

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการซึ่งแบ่งออกเป็น ประเภทวิชาต่างๆ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านช่างอุตสาหกรรม
2. ด้านคหกรรม
3. ด้านพาณิชยกรรม
4. ด้านศิลปหัตถกรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิทยาลัยสารพัดช่าง หมายถึง สถานศึกษาที่อยู่สังกัดของสถาบันการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีหน้าที่จัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จบในตัวเอง ให้ประชาชนทั่วไป ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พ.ศ. 2529 ทำการเปิดสอน 4 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาด้านช่างอุตสาหกรรม ประเภทวิชาด้านพาณิชยกรรม ประเภทวิชาด้านคหกรรมและประเภทวิชาด้านศิลปหัตถกรรม

2. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ หมายถึง ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งทั้งหมดจำนวน 22 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนแสนสุข ชุมชนตรอกถ่าน ชุมชนคลองตาเก็ดฝั่งตะวันตก ชุมชนคลองตาเก็ดฝั่งตะวันออก ชุมชนซอยโบราณ/บางนางเกร็ง ชุมชนบางปิ้ง ชุมชนท้ายบ้านฝั่งตะวันตก ชุมชนสุขุมวิทฝั่งตะวันออก ชุมชนหัวน้ำวน ชุมชนสะพานสาม ชุมชนสายลวดซอย 4 (ภาณุรังษี) ชุมชนท้ายบ้านซอย 40 (นำผล2) ชุมชนวัดในสองวิหาร ชุมชนวัดชัยมงคล ชุมชนสายลวดซอย 3 (เจริญกุล) ชุมชนโค้งจระเข้ ชุมชนศูนย์การค้าปากน้ำ ชุมชนเฟื่องฟ้า ชุมชนวัดกลาง (บ้านใหม่) ชุมชนอักษรลักษณ์ (สุหร่า) ชุมชนเพชรอุทิศ ชุมชนสายลวดซอย 5 (เฉลิมชัย) โดยการศึกษาครั้งนี้เจาะจงเลือก 3 ชุมชน คือ ชุมชนคลองตาเก็ดฝั่งตะวันตก ชุมชนสายลวดซอย 4 (ภาณุรังษี) และชุมชนแสนสุข

3. ความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หมายถึง ความต้องการศึกษาและการฝึกอบรมประเภทวิชาชีพต่างๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพ โดยศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นปี พ.ศ. 2540 ซึ่งหน่วยงานภาครัฐเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ตั้งแต่ 30 - 150 ชั่วโมง ในที่นี้หมายถึงประเภทวิชาต่างๆ 4 ด้าน คือ

3.1 ด้านช่างอุตสาหกรรม หมายถึง การสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นประเภทวิชาอุตสาหกรรม ได้แก่ ช่างซ่อมโทรศัพท์มือถือ ช่างซ่อมระบบเครื่องล่างรถยนต์ ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ ช่างติดตั้งระบบแก๊สรถยนต์ ช่างประกอบผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม ช่างกลึงโลหะควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ ช่างเขียนแบบไฟฟ้าและประมาณราคา ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้าภายในบ้าน ช่างซ่อม

และประกอบคอมพิวเตอร์ ช่างซ่อมตัวถังรถยนต์ ช่างซ่อมเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน ช่างติดตั้งเครื่องเสียงรถยนต์ ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์

3.2 ด้านคหกรรม หมายถึง การสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประเพณีวิชา คหกรรม ได้แก่ ขนมอบ อาหารมังสวิรัต อาหารนานาชาติ เค็กและการแต่งหน้าเค้กเพื่อการค้า การตัดเย็บเสื้อผ้าสมัยนิยม การตัดเย็บเสื้อผ้าอุตสาหกรรม การตัดเย็บชุดนักเรียน การซ่อมจักรอุตสาหกรรม การปักจักรตัวอักษร นวดหน้า-แต่งหน้า การปั้นเล็บ การนวดตัว-นวดฝ่าเท้า การแต่งผมชายสมัยนิยม การเปลี่ยนสีผม

3.3 ด้านพาณิชยกรรม หมายถึง การสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประเพณีวิชา พิมพ์ดีด บัญชีธุรกิจ บัญชีกิจการเสริมสวย คอมพิวเตอร์เบื้องต้น โปรแกรมสำเร็จรูปด้านกราฟฟิก คอมพิวเตอร์กับงานสำนักงาน การส่งเสริมการขายและการโฆษณา การเลขานุการ การพัฒนาบุคลิกภาพ

3.4 ด้านประเพณีวิชาศิลปหัตถกรรม หมายถึง การสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันประเพณีวิชา การจักคอกไม้สด การร้อยมาลัย การแกะสลักผักและผลไม้ การประดิษฐ์คอกไม้จากผ้าใยบัว การทำเทียนหอม การปั้นแก้ว การทำผ้าบาติก การประดิษฐ์คอกไม้จากดินหอม การประดิษฐ์ของชำร่วยแบบต่างๆ

กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ

- เพศ
- อายุ
- สถานภาพการสมรส
- ระดับการศึกษา
- อาชีพ
- รายได้ต่อเดือน

ตัวแปรตาม

ศึกษาความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ 4 ด้าน

- ด้านช่างอุตสาหกรรม
- ด้านคหกรรม
- ด้านพาณิชยกรรม
- ด้านศิลปหัตถกรรม

ภาพประกอบ 1 ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ศึกษาความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ แตกต่างกัน
2. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ แตกต่างกัน
3. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันมีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ แตกต่างกัน
4. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ แตกต่างกัน
5. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ แตกต่างกัน
6. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษา ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้บรรลุตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรียงตามลำดับดังนี้

1. ประวัติและสภาพทั่วไป ของจังหวัดสมุทรปราการ
2. วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ
3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการทางการศึกษา
5. แนวคิดและทฤษฎีการเลือกอาชีพ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติและสภาพทั่วไปของจังหวัดสมุทรปราการ

จังหวัดสมุทรปราการหรือเรียกทั่วไปว่า “เมืองปากน้ำ” เป็นเมืองหน้าด่านทางทะเล ที่สำคัญ ในอดีต หมายถึงกำแพงชายทะเล หรือกำแพงริมทะเล สร้างขึ้นสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ใน สมัยของพระเจ้าทรงธรรม เคมีตั้งอยู่ใกล้คลองปลากด ทางฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา ต่อมาในสมัย กรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างเมือง สมุทรปราการขึ้นเป็นเมืองใหม่ ที่บริเวณบางเจ้าพระยา คือตำบลปากน้ำในปัจจุบัน อยู่ระหว่างคลอง ปากน้ำ กับคลองมหาวงศ์ อันเนื่องจากทรงเล็งเห็นว่าที่ตั้งเมืองสมุทรปราการยังไม่มั่นคงพอที่จะตั้งรับ ค่อสู้ข้าศึกได้และได้ทำพิธีฝังหลักเมือง เมื่อวันอาทิตย์ เดือน 4 ขึ้น 7 ค่ำ พ.ศ. 2365 บริเวณที่ฝังหลัก เมืองชาวบ้านเรียกว่า “ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง” เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่งของชาวสมุทรปราการมา จนถึงปัจจุบัน

ต่อมาในปี พ.ศ. 2475 จังหวัดพระประแดงถูกยุบ และให้มารวมขึ้นอยู่กับจังหวัดสมุทรปราการ ดังนั้นจังหวัดพระประแดงจึงคงสภาพเป็นเพียงอำเภอพระประแดง ที่ตั้งอยู่ใกล้ปากน้ำเจ้าพระยาต่อมา ในปี พ.ศ. 2485 จังหวัดสมุทรปราการถูกยุบไปรวมกับจังหวัดพระนคร

จนถึงปี พ.ศ. 2489 รัฐบาลได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งจังหวัดสมุทรปราการขึ้นมาใหม่อีกครั้ง และดำรงฐานะเป็นจังหวัดสมุทรปราการมาจนถึงทุกวันนี้

จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่มีป้อมปราการมากมายที่สร้างขึ้นเพื่อป้องกันการรุกรานของ ข้าศึก ตั้งอยู่ทั้งสองฟากฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา มีชื่อดังต่อไปนี้คือ ป้อมประโคนชัย ป้อมนารายณ์ปราบศึก

ป้อมปราการ ป้อมกายสิทธิ์ ป้อมผีเสื้อสมุทร ป้อมตรีเพชร ป้อมคงกระพัน ป้อมเสือซ่อนเล็บ
ป้อมพระจุลจอมเกล้า

ปัจจุบันนี้ป้อมปราการในจังหวัดเหลืออยู่เพียง 2 ป้อม เท่านั้น คือ ป้อมผีเสื้อสมุทรและป้อม
พระจุลจอมเกล้า (ที่มา : หนังสือมหัศจรรย์ เมืองปากน้ำ ฉบับที่ 1-10 พฤษภาคม 2541)

ที่ตั้งและอาณาเขต

ด้านกายภาพ

จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ตอนปลายสุดของแม่น้ำเจ้าพระยาและเหนือ
อ่าวไทย ระหว่างเส้นรุ้งที่ 13-14 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100-101 องศาตะวันออก มีเนื้อที่
ประมาณ 1,004,092 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 627,557 ไร่ ตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทย
ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 29 กม. มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง
ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	กรุงเทพมหานคร
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อ่าวไทย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	กรุงเทพมหานคร

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่พื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านกลาง แยกพื้นที่
ออกเป็นด้านตะวันตกและด้านตะวันออกและมีลำคลองมากมาย โดยทั่วไปแล้วลักษณะภูมิประเทศของ
จังหวัด สามารถแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. บริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งสองฝั่ง ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มทั้งหมด
2. บริเวณตอนใต้ใกล้ชายฝั่งทะเล น้ำทะเลท่วมถึงและพื้นดินจะเค็มจัดในฤดูแล้ง
3. บริเวณที่ราบกว้างใหญ่ทางตอนเหนือและตะวันออก ซึ่งจะเป็นที่ราบลุ่มติดต่อกันตลอด

มีคลองชลประทานหลายแห่ง

หน่วยการปกครอง

การปกครองแบ่งออกเป็น 5 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 50 ตำบล 398 หมู่บ้าน 16 เทศบาล
(เทศบาลนคร จำนวน 1 เทศบาล เทศบาลเมือง จำนวน 2 เทศบาล เทศบาลตำบล จำนวน 13
เทศบาล) และ 33 องค์การบริหารส่วนตำบล

ประชากร

จังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับ 2 ของภาครองจากกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 เป็นต้นมาทำให้จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่รองรับการขยายตัวความเจริญเติบโตจากกรุงเทพมหานคร ทั้งในด้านการผลิต คือ อุตสาหกรรมและการกระจายตัวของประชากร ทำให้จังหวัดสมุทรปราการมีประชากรย้ายถิ่นจากที่อื่นเข้ามาในจังหวัดเป็นจำนวนมาก ซึ่งประชากรที่เคลื่อนย้ายเข้ามาในจังหวัดนี้ มีทั้งที่ย้ายและไม่ได้ย้ายทะเบียนราษฎรเข้ามาด้วยทำให้ประชากรที่มีอยู่จริงสูงกว่าจำนวนประชากรในทะเบียนราษฎร

ประชากร ณ เดือนกันยายน พ.ศ. 2546 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,024,672 คน ชาย 497,851 คน หญิง 526,821 คน โดยประชากรของจังหวัด สามารถแยกเป็นรายอำเภอและเทศบาล

สถานประกอบการและลูกจ้าง / ตำแหน่งว่างงาน

จำนวนสถานประกอบการในจังหวัดสมุทรปราการ ปี 2541 – 2545

ปี	5421	2542	2543	2544	2545
จำนวนแห่ง	7,424	7,416	7,705	7,363	7,779

จำนวนลูกจ้างในจังหวัดสมุทรปราการ ปี 2541 – 2545

ปี พ.ศ.	2541	2542	2543	2544	2545
จำนวน (คน)	704,939	914,316	672,755	751,980	758,675

ตำแหน่งงานว่างและการบรรจุนาน

ในปี พ.ศ. 2545 จังหวัดสมุทรปราการมีตำแหน่งงานว่างทั้งสิ้น 14,494 ตำแหน่ง มีผู้สมัครงาน 14,105 คน การบรรจุนานได้ 6,583 ตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 45.42 (ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูล ณ ปี 2545)

สหกรณ์

สหกรณ์ภาคเกษตร 4 สหกรณ์ สมาชิกจำนวน 6,670 คน สหกรณ์ภาคเกษตร ได้แก่ สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์การประมง และสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธกส.จังหวัดสมุทรปราการ

สหกรณ์นอกภาค 81 สหกรณ์ สหกรณ์นอกภาคเกษตร ได้แก่ สหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน สหกรณ์บริการ และร้านสหกรณ์ (ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูลปี 2545)

การรวมกลุ่มและแหล่งเงินทุนในท้องถิ่น

กระทรวงมหาดไทยมุ่งพัฒนาชนบท เพื่อยกฐานะเศรษฐกิจของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยส่งเสริมการใช้แหล่งเงินทุนในท้องถิ่นสำหรับประกอบอาชีพ พัฒนาการลงทุน การผลิตและการตลาด ตลอดจนการบริหารจัดการเชิงธุรกิจในหมู่บ้าน โดยการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกัน ซึ่งได้ดำเนินการในจังหวัดสมุทรปราการ ดังนี้

1. จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 42 แห่ง มีเด็กเล็กที่เข้ารับการอบรมเลี้ยงดู 3,600 คน และเด็กเล็กที่ได้รับการพัฒนานอกศูนย์ 788 คน
2. จัดตั้งศูนย์เยาวชนตำบล 33 แห่ง สมาชิกนอกระบบ 2,700 คน ในระบบ 1,660 คน
3. จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาสตรีระดับต่างๆ รวม 352 คณะ 3,505 คน

- คณะกรรมการพัฒนาสตรีจังหวัด	1 คณะ	33 คน
- คณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ	6 คณะ	169 คน
- คณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล 3	3 คณะ	495 คน
- คณะกรรมการพัฒนาสตรีหมู่บ้าน	312 คณะ	2,808 คน
4. จัดให้มีอาสาสมัครมีผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน 1,248 คนและอาสาพัฒนาชุมชน 66 คน
5. จัดตั้งศูนย์พัฒนาตำบล (ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูลปี 2544)

แหล่งท่องเที่ยว

จังหวัดสมุทรปราการ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญดังนี้ ทางประวัติศาสตร์ และศาสนสถาน ได้แก่ เมืองโบราณ พระสมุทรเจดีย์ ป้อมพระจุลจอมเกล้า พิพิธภัณฑ์ทหารเรือและวัดอโศการาม แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ได้แก่ ฟาร์มจระเข้ สถานพักผ่อนตากอากาศบางปู สววกนิเวศหนองงูเห่าฟาร์ม

ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และการเล่นพื้นเมืองประจำจังหวัด

จังหวัดสมุทรปราการมีขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและการเล่นพื้นเมืองที่สำคัญ ที่นิยมปฏิบัติสืบทอดกันมา แต่โบราณจนถึงปัจจุบัน คือ

1. ประเพณีสงกรานต์พระประแดง กำหนดช่วงเทศกาล คือ ในวันอาทิตย์แรกหลังจาก เทศกาล (13 เมษายน) ของทุกปี ประกอบด้วยขบวนแห่นางสงกรานต์ การปล่อยนกปล่อยปลา และการเล่นสบ้า จะมีการเล่นสาคน้ำกันด้วย
2. ประเพณีห่มผ้าแดงพระสมุทรเจดีย์จัดขึ้นในวัน แรม 5 ค่ำ เดือน 11 จะมีการ ประกวดขบวนแห่ผ้าห่มองค์พระสมุทรเจดีย์ มีการทำบุญตักบาตร พิธีเวียนเทียน มีการแข่งขันในลำ น้ำเจ้าพระยา มิมหรสพสมโภช และการเล่นพื้นเมือง มีการประกวดเรือตกแต่งทั้งประเภทสวยงามและ ความคิดสร้างสรรค์
3. ประเพณีโยนบัว หรือรับบัวจัดขึ้นใน วันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 11 จะให้มีการแห่หลวง พ้อโต (จำลอง) ทางเรือ ประชาชนตามสองฝั่งคลองจัดประดับธงทิวตกแต่งบ้านเรือน และตั้งโต๊ะหมู่ บูชามิมหรสพ และการเล่นพื้นเมือง มีการประกวดเรือตกแต่ง ทั้งประเภทสวยงาม ความคิดสร้างสรรค์

ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

จากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2545 อนุมัติโครงการท่าอากาศยานสากล กรุงเทพฯ แห่งที่ 2 โดย มีอาณาเขตพื้นที่บริเวณ ตำบลบางโฉลง ตำบลราชาเทวะ และตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานชื่อ “ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ” ซึ่งมีความหมายว่า “แผ่นดินทอง” เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2543 และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมเสด็จพระราชดำเนินทรง ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารผู้โดยสาร ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ณ.สถานที่ก่อสร้างท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2545

ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีพื้นที่ประมาณ 20,000 ไร่ ตั้งอยู่บนถนนบางนาตราด กม. 15 ตำบลบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ห่างจากศูนย์กลางกรุงเทพมหานคร ประมาณ 25 กม. ในอนาคตต่อไปท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจะเป็นสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย เพราะจะเป็นท่าอากาศยานหลักของประเทศ และเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางอากาศในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์โดย กำหนดเปิดให้บริการในปี พ.ศ. 2548 ในระยะแรกสามารถรองรับผู้โดยสารได้ 40 ล้านคนต่อปี และ ด้วยศักยภาพของพื้นที่ที่มีถึง 20,000 ไร่ พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เมื่อพัฒนาเต็มพื้นที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจะรองรับผู้โดยสารได้ถึง 100 ล้านคนต่อปี

ในด้านการก่อสร้างขณะนี้มีความคืบหน้าไปแล้วมากกว่า 26.79 % และเมื่อท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิเปิดบริการจะสามารถรองรับเที่ยวบินได้สูงสุดถึง 76 เที่ยวบินต่อชั่วโมง เพื่อรองรับการจอด

อากาศยานประชิดอาคารได้ 51 ลำ และมีหลุมจอดระยะไกล อีก 69 หลุม จอดและแล่นรองรับการขนส่งสินค้ามากกว่า 3 ล้านตันต่อปี

(ที่มา www.suvarnabhumiairport.com / www.bangkokairport.org)

2. วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ เป็นสถานศึกษาอยู่ในสังกัดของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 1 กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2520 โดยใช้ชื่อว่า “โรงเรียนสารพัดช่างสมุทรปราการ” ใช้พื้นที่อาคารเก่าของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ ซึ่งเป็นที่ดินราชพัสดุ บนเนื้อที่ 3 ไร่ 2 งาน 77 ตารางวา เปิดทำการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นครั้งแรกในปีการศึกษา 2522 ต่อมาได้ดำเนินการปรับปรุงอาคารสถานที่ และได้พัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน รวมทั้งขยาย และได้มีการพัฒนาพื้นที่ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง จนได้รับการคัดเลือกให้เป็น “สถานศึกษาดีเด่น” ในปีการศึกษา 2532 ได้รับยกฐานะเป็น “วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ” ในวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2534 และได้รับการคัดเลือกให้เป็น “สถานศึกษารับรางวัลพระราชทาน” ในปีการศึกษา 2535

ปัจจุบันมีเนื้อที่รวม 4 ไร่ 46 ตารางวา ตั้งอยู่เลขที่ 274 ถนนสุขุมวิท ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ รหัสไปรษณีย์ 10270 โทรศัพท์ 0-23954055 , 0-2395393 โทรสาร 0-23954055 ต่อ 118 และมีสาขา 1 แห่ง คือวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ สาขาชุมชนเมืองใหม่บางพลี ตั้งอยู่ที่ชุมชนเมืองใหม่บางพลี ถนนบางนา-ตราด กิโลเมตรที่ 23 ตำบลบางเสาธง กิ่งอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ รหัสไปรษณีย์ 10540 โทรศัพท์ / โทรสาร 0-23151288 มีพื้นที่รวม 2 ไร่ กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเปิดสาขา เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2530

หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นพุทธศักราช 2540

เป็นหลักสูตรที่กรมอาชีวศึกษาพัฒนาขึ้น เพื่อให้สถานศึกษาใช้ฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปที่ประสงค์จะนำความรู้ความชำนาญที่ได้รับไปประกอบอาชีพ ทั้งในสถานประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวหรือนำไปปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หรือเพิ่มเติมความรู้พิเศษ สามารถนำไปปรับปรุงคุณภาพชีวิตประจำวัน หรือถ่ายโอนหน่วยกิตการเรียนไปสู่หลักสูตรในระบบโรงเรียนที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่ได้ หลักสูตรนี้ประกอบด้วย ความรู้ภาคทฤษฎีเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในการปฏิบัติงานเท่าที่จำเป็น โดยจะเน้นหนักในภาคปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีประสบการณ์จริงสามารถนำไปปฏิบัติงานได้เมื่อจบหลักสูตร รูปแบบของหลักสูตรนี้จะแบ่งเนื้อหาของแต่ละสาขาวิชาออกเป็นรายวิชาที่จบในตนเอง ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรายวิชาต่างๆ ได้ตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถของตนเอง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปที่ไม่มีโอกาสศึกษาในระบบโรงเรียนได้มีโอกาสฝึกวิชาชีพตามที่ตนต้องการ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ตามความถนัดและความสนใจ

1. เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้วได้มีโอกาสศึกษาเทคโนโลยีใหม่ๆ สามารถนำไปพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่ให้ดียิ่งขึ้น เป็นการยกระดับการทำงานและเพิ่มพูนรายได้
2. เพื่อเปิดโอกาสให้แก่บุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้วแต่ประสงค์จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นเข้ามาศึกษาและฝึกวิชาชีพตามที่ตนเองถนัดและสนใจ
3. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนนักศึกษาที่สนใจเลือกเรียนวิชาชีพตามหลักสูตรนี้ เมื่อศึกษาจบหลักสูตร สามารถโอน หน่วยกิตหรือหน่วยการเรียนไปสู่ระบบโรงเรียนที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่ได้
4. เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองทั้งด้านความรู้ความชำนาญ ตลอดจนแนวทางในการประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับสภาพของสังคมและเศรษฐกิจ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (หลักสูตรวิชาชีพพระยศัน. 2540 : ก1 – ก2)

ตาราง1 ยอดรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยศันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

.ศ. 2542 – พ.ศ. 2546

ที่	ประเภทวิชา	พ.ศ. 2542	พ.ศ. 2543	พ.ศ. 2544	พ.ศ. 2545	พ.ศ. 2546
1	ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม	2,827	2,621	2,344	1,928	1,210
2	ประเภทวิชาคหกรรม	6,513	6,431	5,882	5,588	4,266
3	ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	1,226	1,194	1,022	959	641
4	ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม	419	497	100	240	212
5	ประเภทวิชาเกษตรกรรม	75	104	61	145	147
	รวม	11,060	10,844	9,409	8,840	6,476

ที่มา : แผนกทะเบียน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ , 2547

ปัจจุบันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนใน 2 หลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ใช้เวลาเรียนตั้งแต่ 30 – 150 ชั่วโมง เปิดรับสมัครภาคเรียนละ 2 รุ่น (4 รุ่นต่อปีการศึกษา) เปิดสอน 4 คณะวิชา คือ

- คณะวิชาช่างอุตสาหกรรม
- คณะวิชาพาณิชยกรรม
- คณะวิชาคหกรรม
- คณะวิชาศิลปหัตถกรรม

1. คณะวิชาช่างอุตสาหกรรม ประกอบด้วยรายวิชาดังต่อไปนี้

1.1 ช่างไฟฟ้ารถยนต์	150	ชั่วโมง
1.2 ช่างซ่อมระบบเครื่องล่าง / ช่างซ่อมระบบเบรก	75/75	ชั่วโมง
1.3 ช่างจักรยานยนต์	150	ชั่วโมง
1.4 ช่างประกอบผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม/ ช่างอลูมิเนียมประกอบอาคาร	75/75	ชั่วโมง
1.5 ช่างเชื่อมงานผลิตภัณฑ์	150	ชั่วโมง
1.6 ช่างกลึงโลหะเบื้องต้น	150	ชั่วโมง
1.7 ช่างกลึงโลหะขั้นสูง	150	ชั่วโมง
1.8 ช่างติดตั้งไฟฟ้าภายในอาคาร	150	ชั่วโมง
1.9 ช่างซ่อมเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน/ ติดตั้งเครื่องปรับอากาศ	75/75	ชั่วโมง
1.10 ช่างเครื่องทำความเย็น	150	ชั่วโมง
1.11 ช่างเครื่องปรับอากาศ	150	ชั่วโมง
1.12 ช่างอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น	150	ชั่วโมง
1.13 ช่างซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์	150	ชั่วโมง
1.14 ช่างซ่อมเครื่องขยายเสียง	150	ชั่วโมง
1.15 ช่างเขียนแบบก่อสร้าง	150	ชั่วโมง

2. คณะวิชาพาณิชยกรรม ประกอบด้วยรายวิชาดังต่อไปนี้

2.1 พิมพ์ดีดไทย	150	ชั่วโมง
2.2 โปรแกรม MS-Windows, MS-Word, MS-Excel	150	ชั่วโมง
2.3 โปรแกรม Page Maker, Power Point /Photo Shop	75/75	ชั่วโมง
2.4 บัญชีธุรกิจบริการ / บัญชีกิจการเสริมสวย	75/75	ชั่วโมง

3. คณะวิชาคหกรรม ประกอบด้วยรายวิชาดังต่อไปนี้

3.1 อาหารไทย / ขนมไทย	75/75	ชั่วโมง
3.2 ขนมอบ 2	150	ชั่วโมง

3.3	กระโปรงเบี่ยงคั่น / เสื้อเบี่ยงคั่น	75/75	ชั่วโมง
3.4	กระโปรงสมัยนิยม 1 / เสื้อสมัยนิยม 1	75/75	ชั่วโมง
3.5	เสื้อนิยม 1 / กางเกงสตรี	75/75	ชั่วโมง
3.6	การตัดเย็บเสื้อผ้าอุตสาหกรรม (จักรอุตสาหกรรม)	150	ชั่วโมง
3.7	การเกล้าผม-ถักเปีย/การนวดตัว/การเปลี่ยนสีผม/การแต่งเล็บ	45/45/30/30	ชั่วโมง
3.8	การชอยผม-ตัดผม / การแต่งเล็บ	120/30	ชั่วโมง
3.9	การสระผม-เซตผม / การนวดหน้า-แต่งหน้า	105/45	ชั่วโมง
3.10	การแต่งผมชายสมัยนิยม	150	ชั่วโมง
3.11	การตัดผมชาย	150	ชั่วโมง
3.12	นวดแผนไทย	60	ชั่วโมง
4.	คณะวิชาศิลปหัตถกรรม ประกอบด้วยรายวิชาดังต่อไปนี้		
4.1	การจัดดอกไม้สด	150	ชั่วโมง
4.2	โหราศาสตร์ไทย	60	ชั่วโมง

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2538 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2545 ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งเป็น 2 ระบบ คือ ระบบทวิภาคี และสะสมหน่วยกิต มีรายละเอียดของสาขางาน (ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2545) สาขาวิชา (ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2538) ที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2545 รวม 4 สาขาวิชาคือ

- 2.1 เครื่องกล
 - สาขางานยานยนต์
- 2.2 เครื่องมือกลและซ่อมบำรุงโลหะการ
 - สาขางานเครื่องมือกล
- 2.3 ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
 - สาขาวิชาไฟฟ้า
- 2.4 พณิชยการ
 - สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

วัตถุประสงค์และปรัชญาการศึกษา

วัตถุประสงค์ของวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ
การศึกษาสามารถออกไปประกอบอาชีพได้ทั้งภาครัฐและเอกชน

การจัดการศึกษาเพื่อมุ่งให้ผู้สำเร็จ
มีความเชื่อมั่นในตนเองในวิชาที่

สามารถสร้างงานเพื่อประกอบอาชีพอิสระได้ และมีพื้นฐานความรู้เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

ปรัชญาของวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

“ ความรู้ดี มีฝีมือ ยึดถือคุณธรรม สร้างสรรค์สังคม ”

วิสัยทัศน์และพันธกิจการอาชีวศึกษา

วิสัยทัศน์การอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรที่มีความมุ่งมั่นในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยรวมสถานศึกษาขึ้นเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาให้เป็นศูนย์กลางแห่งความสามัคคีที่จะเกื้อกูลทรัพยากรต่อกันให้เกิดความแข็งแกร่งในทุกสาขาวิชาชีพ เพื่อสร้างคุณภาพในการผลิตกำลังคนตั้งแต่ระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล สอดคล้องสภาพเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ความต้องการของตลาดแรงงาน และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

พันธกิจการอาชีวศึกษา

- พันธกิจ 1 ปฏิรูประบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษา
- พันธกิจ 2 ปฏิรูปหลักสูตรอาชีวศึกษา
- พันธกิจ 3 ปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนอาชีวศึกษา
- พันธกิจ 4 ปฏิรูปสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- พันธกิจ 5 ปฏิรูประบบคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา

วิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 1

วิสัยทัศน์ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 1

สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 1 เป็นสถาบันที่จัดการศึกษาโดยความร่วมมือกับเอกชน ชุมชน ในรูปแบบที่หลากหลาย ต่อเนื่อง ผลิตพัฒนากำลังคน ตั้งแต่ระดับกึ่งฝีมือ ฝีมือ เทคนิค และเทคโนโลยีอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน มีคุณธรรม จริยธรรม สำนองความต้องการของตลาดแรงงานและอาชีพอิสระ ส่งเสริมการศึกษาวิจัยพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

พันธกิจของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 1

- พันธกิจ 1 จัดการอาชีวศึกษาร่วมกัน ระหว่างสถาบันอาชีวศึกษา สถานประกอบการ และชุมชน โดยการระดมทรัพยากรอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง
- พันธกิจ 2 ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพระดับถึงฝีมือ ฝีมือ เทคนิค และ เทคโนโลยี มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีคุณธรรม จริยธรรม ตามความต้องการของตลาดแรงงานและเพื่อประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งการสืบสาน ศิลปวัฒนธรรมไทย
- พันธกิจ 3 พัฒนาระบบการบริหารหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวิจัยและพัฒนาในรูปแบบของเครือข่ายสถาบันการอาชีวศึกษา โดยการนำระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
- พันธกิจ 4 นำระบบประกันคุณภาพ การอาชีวศึกษามาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

ทิศทางการจัดการอาชีวศึกษาตามนโยบายระดับต่างๆ

นโยบายชาติ

1. การรณรงค์ให้ปลอดยาเสพติด
2. ผลิตภัณฑ์ OTOP (หนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล)
3. ความยากจน ด้อยโอกาส คนพิการ
4. ให้นักศึกษามีรายได้ระหว่างการเรียน
5. สนับสนุนธุรกิจขนาดย่อม SME
6. เน้นให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น
7. หลักสูตรที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ
8. พัฒนาการศึกษานอกระบบ
9. เทคโนโลยีสารสนเทศ

นโยบายของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายอดิศักดิ์ โพธารามิก)

1. สนับสนุนกีฬา
2. สนับสนุนดนตรี
3. ให้สำนักงานการอาชีวศึกษาสอนถึงระดับปริญญาตรี
4. ลดการ Dropout ของนักศึกษา

นโยบายเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา (สอศ.)

1. จัดตั้งศูนย์เพื่อประสิทธิภาพการแนะแนวอาชีพ
2. จัดตั้งศูนย์วิทย์
3. จัดตั้งศูนย์จัดหาแรงงาน
4. จัดตั้งศูนย์อาชีวศึกษาร่วมด้วยช่วยกัน
5. ระบบเทียบโอนหน่วยกิต / ประสบการณ์ผู้ใช้แรงงาน
6. ความร่วมมือกับสถานประกอบการ
7. ปรับวิธีการรับสมัคร
8. การประกันคุณภาพ
9. เน้นการประชาสัมพันธ์
10. สื่อให้ถึงประชาชน
11. พัฒนาบุคลากร
12. จัดหาแหล่งเรียนรู้
13. อาชีวศึกษาวิวัฒน์
14. สักคำขวัญของขวัญ
15. ผู้เรียนอยากเรียน ต้องได้เรียน
16. ลูกเสือ / เนตรนารี
17. กิจการพิเศษ
18. ฝึกเป็นเจ้าแก้มืออาชีพ
19. ส่งเสริมคนดีมีฝีมือ
20. ร่วมคิด / จัดทำ / ลงทุน เน้นการค้า
21. จัด DVT ให้โรงเรียนอยู่ในโรงงาน

นโยบายสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 1 (สอธ. 1)

1. มุ่งให้สถานศึกษาดำเนินการจัดทำธุรกิจ
2. จัดทำข้อมูลบุคลากรให้เป็นปัจจุบัน โดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. จัดตั้งหน่วยจัดหางาน
4. เปิดสอนปริญญาตรี
5. รณรงค์นักศึกษาให้เข้ามาเรียนอาชีวศึกษามากขึ้น
6. Area Excellence สาขาวิชาเด่นในแต่ละสถานศึกษา
7. DVT ความร่วมมือการจัดการศึกษาระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ

8. การพัฒนาบุคลากร เน้นครูสอนภาษาอังกฤษและครูสอนวิชาชีพให้มีความรู้ในระดับเชี่ยวชาญ ตลอดจนให้ผู้บริหารศึกษาดูงานต่างประเทศ

9. สื่อการสอน เร่งรัดการประกวดสื่อการสอน / จัดซื้อ / จัดหา / สั่งมาใช้ โดยเน้นที่คุณภาพของสื่อและผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

จุดเน้นธรรมนูญสถานศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

จุดเน้นที่ 1 จัดระบบบริหารสถานศึกษา โดยการปรับใช้รูปแบบองค์กรคุณบุคคล และจัดองค์การบริหารสถานศึกษาเพื่อให้ครอบคลุมคล่องตัว และทันสมัย

จุดเน้นที่ 2 พัฒนาระบบการนิเทศภายใน ระบบการประกันคุณภาพ ระบบข้อมูล สารสนเทศ และระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนามาตรฐานสถานศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและท้องถิ่น

จุดเน้นที่ 3 จัดหลักสูตร ทุกระดับ ทุกสาขาวิชา โดยเน้นความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

จุดเน้นที่ 4 จัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

จุดเน้นที่ 5 จัดการเรียนการสอนวิชาชีพและพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพที่จำเป็นเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือการประกอบอาชีพอิสระ

จุดเน้นที่ 6 พัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถ เจตคติ วิสัยทัศน์ และบทบาทของครูอาจารย์ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่

จุดเน้นที่ 7 พัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมให้ได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจ และความมั่นคงในอาชีพ

จุดเน้นที่ 8 พัฒนาอาคารสถานที่และโครงสร้างพื้นฐานให้เพียงพอ จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานที่ เอื้อต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน

จุดเน้นที่ 9 จัดหาอุปกรณ์การเรียน การสอนที่ทันสมัย ทันต่อยุคเทคโนโลยี สารสนเทศ มีห้องสมุดที่ได้มาตรฐานและเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้อย่างแท้จริง

คุณสมบัติของผู้สมัคร

1. มีสัญชาติไทย
2. มีความประพฤติเรียบร้อย
3. มีภูมิลำเนาเป็นหลักแหล่ง
4. มีความรู้ขั้นต่ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
5. ไม่มีโรคที่สังคมรังเกียจหรือติดยาเสพติด
6. ยินดีปฏิบัติตามกฎระเบียบของวิทยาลัยโดยเคร่งครัด

h 303641 ล.

7. มีความเลื่อมใสศรัทธาต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
8. มีเจตคติที่ดีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ลักษณะที่ไม่พึงประสงค์

วิทยาลัยฯจะไม่รับผู้ที่มีลักษณะไม่พึงประสงค์เข้าเรียน ตามนโยบายของจังหวัดและตามระเบียบวิทยาลัยฯ ดังต่อไปนี้

1. มีรอยสักหรือเจาะส่วนต่างๆ ของร่างกายและแสดงกิริยาก้าวร้าว
2. ทรงผมไม่สุภาพเรียบร้อย ใส่ยา โกศหรือย้อมสีผม
3. เคยก่อเหตุความไม่สงบสุขทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
4. แต่งกายไม่เหมาะสม เช่น กางเกงขาลิบ เสื้อมีเครื่องหมายชั่ว
5. ผู้ที่วิทยาลัยฯ ประกาศให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

หลักฐานการรับสมัคร

1. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน(ถ่ายเฉพาะด้านหน้า)หรือสำเนาทะเบียนบ้าน
2. รูปถ่ายหน้าตรง ขนาด 1 นิ้ว 2 รูป

การแต่งกาย

แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยไม่สวมรองเท้าแตะ ไม่สวมเสื้อยืด สุภาพสตรีจะสวมกางเกงได้เฉพาะเครื่องแบบของหน่วยงานเท่านั้น

วัน – เวลาเรียน

ภาคเรียนปกติ : วันจันทร์ - วันศุกร์

รอบเช้า 09.00 - 12.00 น.

รอบบ่าย 13.00 - 16.00 น.

รอบค่ำ 17.00 - 20.00 น.

การรับผู้เข้าเรียน

สถานศึกษาจะรับผู้เข้าเรียนในรายวิชาใดจำนวนเท่าไร ให้เป็นไปตามที่กรมอาชีวศึกษากำหนด ตามคำสั่งกรมอาชีวศึกษาที่ 1758 / 2524 เรื่อง การกำหนดจำนวนนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นและหลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ ดังนี้

1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวนนักศึกษา 15 คนต่อห้องเรียน และหากเปิดสอนมากกว่า 1 ห้อง ห้องสุดท้ายต้องไม่ต่ำกว่า 10 คน

2. ประเภทวิชาคหกรรมและศิลปหัตถกรรม จำนวนนักศึกษา 20 คนต่อห้องเรียนและถ้าเปิดสอนมากกว่า 1 ห้อง ห้องสุดท้ายต้องไม่ต่ำกว่า 10 คน

3. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ให้นักศึกษาได้ 25 คนต่อห้องเรียนและถ้าเปิดสอนมากกว่า 1 ห้อง ห้องสุดท้ายต้องไม่ต่ำกว่า 10 คน

หากจำนวนนักศึกษาในห้องเรียนไม่ครบตามเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นให้ปฏิบัติดังนี้

1. ในกรณีที่เปิดสอนนอกเวลาราชการ ต้องมีผู้สมัครไม่ต่ำกว่า 15 คน
2. กรณีที่เปิดสอนในเวลาราชการถ้ามีผู้สมัครต่ำกว่า 15 คนให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาว่าจะเปิดสอนวิชานั้นหรือไม่

การประเมินผล

ให้ผู้สอนดำเนินการประเมินผล เมื่อสิ้นสุดการเรียนเพื่อตรวจสอบผลการเรียนโดยประเมินให้ครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาที่สำคัญของรายวิชานั้น แล้วนำไปรวมกับผลการประเมินระหว่างเรียนตามอัตราส่วนที่กำหนด และนำผลที่ได้มาเปลี่ยนแปลงเป็นระดับผลการเรียนโดยใช้ตัวเลขและตัวอักษร แสดงระดับผลการเรียนในแต่ละรายวิชาดังต่อไปนี้

4	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
3	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
2	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
1	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด
0	หมายถึง	ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (ตก)
มส.	หมายถึง	ไม่สมบูรณ์ยังตัดสินผลการเรียนไม่ได้

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

มนุษย์ต่างกับสิ่งมีชีวิตอื่น มนุษย์มีความสามารถทางด้านการติดต่อสื่อสาร การเคลื่อนไหวทางสรีระในลักษณะต่างๆและโดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถทางด้านสติปัญญา และความรู้สึกลึกซึ้ง มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมมากที่สุด หรือมากกว่าสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ความรู้สติปัญญาและกระบวนการเคลื่อนไหวทางสรีระช่วยให้สามารถถ่ายทอดค่านิยมทางสังคมหรือค่านิยมของตนเองจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกคนรุ่นหนึ่งได้ แม้ว่าคนเราจะมีประสิทธิภาพทั้งทางร่างกาย และสติปัญญามากมาย แต่ก็ยังไม่เข้าใจโดยถ่องแท้ว่าความสัมพันธ์ของบุคคลกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ นั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร รวมถึงกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกลึกซึ้งจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกคนนั้นจริงๆ

แล้วเป็นอย่างไร และกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมนั้นเรียกว่า การเรียนรู้ (อุคม เชยกิจวงศ์. 2529: 89)

การเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต คนเราจะต้องมีการเรียนรู้อยู่เสมอ นับตั้งแต่เกิดเรื่อยไปจนกระทั่งตาย การเรียนรู้จะช่วยให้คนเราสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับ สังคมและสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ต่างๆ ของชีวิตได้ แต่ไม่มีทฤษฎีการเรียนรู้ใดที่จะสามารถ นำเอาไปใช้ในสถานการณ์ของการเรียนรู้ในชีวิตจริงได้ครบถ้วนสมบูรณ์ หากแต่ความรู้หรือข้อเท็จจริง จากหลักเกณฑ์หรือทฤษฎีการเรียนรู้ จะมีส่วนช่วยให้การปฏิบัติการในเรื่องการเรียนการสอนได้บรรลุ เป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น (จรรยา โกมลบุญ.ม.ป.ป.:75)

มีนักจิตวิทยาได้พยายามศึกษาเรื่องการเรียนรู้และได้ข้อสรุปเป็นหลักเกณฑ์หรือทฤษฎีไว้มากมาย ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้เหล่านี้ ได้มาจากการศึกษาทดลอง โดยเน้นการศึกษา หรือสังเกตพฤติกรรม เป็นหลัก

ทฤษฎีการเรียนรู้ของนักจิตวิทยาสามกลุ่ม (สุวรรณ วัฒนวงศ์ 2544 : 92-94)

เนื่องจากแนวคิดของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากความเชื่อในด้านกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน นอกจากนี้นักจิตวิทยาแต่ละคนก็มีฐานความคิดในทางทฤษฎีแตกต่างกัน ซึ่งผู้เขียนได้แยกแนวคิดทางทฤษฎีของนักจิตวิทยาออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) กลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism) ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้เป็นทฤษฎีเก่า ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและมีคุณค่าอย่างมากในการเรียนการสอนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ กลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) เป็นแนวคิดใหม่ ที่ได้มีอิทธิพลค่อนข้างมากสำหรับนักการศึกษาผู้ใหญ่และนักการศึกษา นอกโรงเรียน รวมทั้งนักพัฒนาชุมชนและสังคมในปัจจุบันนี้ผู้เขียนจะได้กล่าวถึงแนวคิดและหลักการดำเนินงานของนักจิตวิทยาทั้ง 3 กลุ่ม โดยละเอียดต่อไป

ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism)

หลักการสำคัญที่นักจิตวิทยาในกลุ่มพฤติกรรมนิยมเชื่อถือ คือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกันระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) อย่างไรก็ดีนักจิตวิทยาแต่ละคนจะเรียกชื่อทฤษฎีของตนเองแตกต่างกันออกไปโดยมีส่วนอธิบายปลีกย่อยและจุดเน้นที่แตกต่างกัน นักจิตวิทยาที่เป็นบุคคลสำคัญในกลุ่มได้แก่ พาฟลอฟ (Ivan Pavlov 1849-1936) วาตสัน (John B. Watson 1878-1958) ธอร์นไดค์ (Edward Lee Thorndike. 1874-1949) และสกินเนอร์ (B.R. Skinner.1904)

สำหรับสกินเนอร์ เป็นผู้ที่มีความสามารถและมีชื่อเสียงอย่างมากในด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ โดยวิธีการทดลองได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนรู้ โดยการแสดงให้เห็นความสำคัญขององค์ประกอบ การเรียนรู้ 2 ประการ (สุวรรณ วัฒนวงศ์)

1. วิธีการควบคุมพฤติกรรม (Control) ทั้งนี้เพราะว่าพฤติกรรมต่างๆในการเรียนรู้นั้นจำเป็น

ต้องอาศัยสภาพการณ์และเงื่อนไข(Condition) ที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การควบคุมพฤติกรรมได้ผลดี เช่น การใช้กฎในการรู้ผลลัพท์ (Law Of Effect) เป็นเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการเรียนรู้

2. วิธีการตกแต่งพฤติกรรม(Shaping)เป็นเทคนิคที่ต้องอาศัยการใช้แรงเสริม(Reinforcement) ควบคุมไปด้วยในการตกแต่งพฤติกรรมที่เหมาะสมอันจะทำให้ได้รับผลของการเรียนรู้ตามที่เรามีความต้องการ

นักจิตวิทยาในกลุ่มพฤติกรรมนิยมมีความเห็นสอดคล้องกันว่า “การเรียนรู้เป็นกระบวนการซึ่งพฤติกรรมถูกจัดการเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยวิธีการควบคุมและวิธีการตกแต่งร่วมกัน”

ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพุทธรนิยม (Cognitivism)

นักจิตวิทยาที่สำคัญของกลุ่มนี้ ได้แก่ โคเลอร์ (Kohler.1786-1941) เลวิน (Kurt Lewin.1900-1947) บรูเนอร์ (Jerome Bruner.1915) และออสซูเบล (David Ausubel. 1918) นักจิตวิทยา ดังกล่าวนี้นสนใจที่จะศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการคิดการรับรู้ของบุคคลในช่วงที่เขา กำลังเรียนรู้ว่า ในการรับรู้มีการจัดเรียงเรียงความรู้ ความจำหรือประสบการณ์ที่ผ่านมาให้เป็นระบบระเบียบหรือเป็นโครงสร้างเพื่อการพัฒนาด้านสมอง(Cognitive Development) สถิติปัญญาอย่างไรและ ได้นำเอาความรู้ความเข้าใจ ความจำที่เก็บไว้มาใช้ในการแก้ปัญหาใหม่อย่างไรบ้าง

ดังนั้นจุดสนใจของนักจิตวิทยากลุ่มพุทธรนิยมจึงมิได้อยู่ที่สิ่งซึ่งสังเกตได้หากแต่มุ่งไปยัง กระบวนการคิดและยังให้ความสนใจกับความนึกคิด ความตั้งใจ (Intention) เป้าหมาย (Goal) ของ บุคคลโดยมีความเชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นต้องอาศัยทั้งสิ่งแวดล้อมและตัวผู้เรียนประสานสัมพันธ์กัน คือส่วนหนึ่งต้องมาจากความต้องการ ความตั้งใจ เป้าหมายของผู้เรียน มิใช่มีความสำคัญขึ้นอยู่กับสิ่ง ภายนอกอย่างเดียว นักจิตวิทยากลุ่มนี้เห็นว่าพวกพฤติกรรมนิยมให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ภายนอกมากเกินไปจนผู้เรียนไม่มีบทบาทอะไรเลย (Passive) ทว่านักจิตวิทยากลุ่มนี้จะเน้นให้ผู้เรียนมี บทบาทและส่วนร่วม (Active) มากขึ้นโดยที่ผู้เรียนจะต้องมีความมุ่งมั่นและกำหนดวัตถุประสงค์ เป็นเป้าหมายของตัวเองไว้ (สมบุญ ชาติยาชีวิน 2526:129-130)

ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มมนุษยนิยม (Humanism)

นักจิตวิทยาที่สำคัญของกลุ่มพุทธรนิยม ได้แก่ มาสโลว์ (Abraham H. Maslow) และคาร์ โรเจอร์ส (Carl Rogers) นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มีความเชื่อที่แตกต่างไปจากสองกลุ่มแรกอย่างมากก็คือ การให้ความสำคัญกับผู้เรียนโดยเน้นถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ (Humanness)ทั้งนี้มีความคิดที่ก้าว ไกลออกไปว่าการเรียนรู้นั้นมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนเองอย่างมากคือผู้เรียนจะต้องมีความรู้สึ กพึงพอใจและความเจริญงอกงามในสิ่งที่เรียนรู้ และลักษณะทางสติปัญญาที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ ซึ่งการเรียนรู้จะอยู่ในลักษณะที่เรียกว่า “บุคคลจะต้องเริ่มต้นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง” (Self-initiated) ถึงแม้ว่าบรรดาสิ่งเร้าทั้งหลายจะมาจากภายนอกก็ตาม แต่ว่าการค้นคิดเพื่อความเข้าใจจะต้องเกิดจากตัว ผู้เรียนเองเป็นสำคัญ รวมทั้งควรจะรู้ตัวเองว่าได้บรรลุถึงความสามารถที่ตนเองต้องการ (Self

4. **ประสบการณ์เดิม** อิทธิพลของประสบการณ์เดิมที่มีต่อการเรียนรู้จะเห็นได้ชัดเจนในเรื่องการถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) อันเป็นขบวนการที่มีผลของการเรียนรู้ที่เรียนอย่างใดอย่างหนึ่ง มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้บทเรียนใหม่ซึ่งมีทั้งการถ่ายโยงที่ทำให้การเรียนสิ่งใหม่ช้าลงที่เรียกว่า Negative Transfer

5. **สมรรถวิสัย (Capacity)** หมายถึง จีคจำกัดสูงสุดของความสามารถซึ่งอาจจะวัดได้จากบททดสอบเชาว์ปัญญาและแบบทดสอบความถนัด เนื่องจากเราไม่มีเครื่องมือที่จะวัดสมรรถวิสัยและความสามารถของคนเราได้ละเอียดครบถ้วนทุกอย่าง จึงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือเท่าที่มีอยู่เป็นเครื่องช่วยในการวัดสมรรถวิสัยเป็นเรื่องที่พยากรณ์หรือคาดคะเนเอาจากผลการทดสอบเชาว์ปัญญาและความถนัด ตามธรรมชาติว่าความสำเร็จในอนาคตจะเป็นเช่นไร ความแตกต่างในด้านสมรรถวิสัยของคนเราจะเป็นทางด้านร่างกายหรือปัญญาก็ตาม ย่อมจะมีผลต่อระดับการเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่างๆ ด้วย

6. **ความบกพร่องของร่างกาย (Physical Handicaps)** ความบกพร่องของทางร่างกายมีผลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก อวัยวะที่ช่วยในการแสดงพฤติกรรมจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วย หากอวัยวะเหล่านั้นบกพร่องไปย่อมมีผลต่อการเรียนรู้ ความบกพร่องทางร่างกายที่สำคัญ คือ สายตาสั้น สายตาเอียง กล้ามเนื้อที่ควบคุมพยักหน้าพิการ ประสาทพิการ ฯลฯ

7. **การจูงใจ** เป็นตัวการที่กระตุ้นให้เกิดกิจกรรม ช่วยให้การแสดงพฤติกรรมมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน การจูงใจเกิดขึ้นโดยการใช้เครื่องล่อใจต่างๆ เช่น การไฟ้เรียน ซึ่งหมายถึง ความสนใจและความตั้งใจในการศึกษาหาความรู้ การให้นักเรียนรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนวิชานั้นๆ การทดสอบบ่อยๆ ซึ่งจะกระตุ้นให้สนใจและเอาใจใส่บทเรียนมากขึ้นการให้รับทราบผลการเรียนของตนว่าเป็นอย่างไร

8. **ลักษณะทางบุคลิกภาพ** เช่น ความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็น ความเชื่อมั่นในตนเอง ระดับความมุ่งมั่น เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะจูงใจให้เกิดการเรียนรู้

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา

มัลคอล์ม เอส โนวส์ (ไพฑูรย์ โพธิ์สาร 2527 : 31 อ้างอิงจาก Knowles 1972 80-87) ได้แบ่งความต้องการออกเป็น 2 ประเภท

1. ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แบ่งความต้องการออกเป็น
 - ความต้องการทางกายภาพ
 - ความต้องการการเจริญเติบโต
 - ความต้องการความปลอดภัย
 - ความต้องการประสบการณ์ใหม่
 - ความต้องการความสำเร็จ

- ความต้องการการยอมรับว่าตนเองมีคุณค่า

2. ความต้องการทางการศึกษา ได้กล่าวว่า เป็นสิ่งที่บุคคลควรจะได้เรียนเพื่อให้ตัวเองดีขึ้น เพื่อให้สถาบันหรือองค์กรของเราดีขึ้น หรือเพื่อให้สังคมของเราดีขึ้น ความต้องการชนิดนี้ เป็นช่องว่างระหว่างระดับสมรรถนะของบุคคลในปัจจุบันกับระดับสมรรถนะที่สูงกว่าเพื่อที่จะให้บุคคลสามารถกระทำได้ประสบผลสำเร็จ ช่องว่างนี้อาจกำหนดโดยบุคคลเองโดยสถาบันหรือองค์กรของบุคคลหรือโดยสังคมของบุคคลนั้น

ฮูล (Houle 1972 : 3 – 5) ให้ความหมายของความต้องการว่าในสภาพที่จำเป็นของบุคคลที่จะต้องได้รับการตอบสนองซึ่งแสดงออกมาด้วยตัวของเรา หรือคนอื่นเห็นว่าเราควรจะได้รับ การตอบสนองในบางสิ่ง

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2542:130) ได้ให้ความหมายว่า “สภาพที่ปรากฏระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ (What is) กับสิ่งที่จะให้เป็นไป (What should be)” ซึ่งหมายถึงสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกับสิ่งที่คาดหวังไว้ในอนาคตและเราเรียกว่าเป็นความต้องการ

ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์

คูลส์ (Coombs 1974 : 15) ได้กล่าวถึงความต้องการด้านการศึกษามนุษย์โดยแบ่งได้ดังนี้

3. ความต้องการในการศึกษาขั้นพื้นฐานและเรื่องทั่วไป เช่น การเรียนรู้หนังสือ การอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น มีความเข้าใจอย่างง่าย ๆ ในเรื่องของวิทยาศาสตร์ และภาวะแวดล้อมรอบๆ ตัวเอง เป็นต้น

2. ความต้องการในการศึกษาเพื่อปรับปรุงชีวิตครอบครัวให้ดีขึ้น เช่น ความรู้พื้นฐาน ทักษะ และทัศนคติพื้นฐานซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น โดยเริ่มจากเรื่องสุขอนามัย โภชนาการ การจัดบ้าน การเลี้ยงดูเด็ก การซ่อมแซมบ้าน รักษาบ้านให้น่าอยู่ การวางแผนครอบครัว เป็นต้น

3. ความต้องการในการศึกษาเพื่อปรับปรุงชุมชนที่ตนอยู่อาศัย เช่น ความรู้เกี่ยวกับสถาบันการปกครองท้องถิ่นและของประเทศรวมทั้งขบวนการต่างๆ ของการดำเนินการปกครองในระดับท้องถิ่น และในระดับชาติ สหกรณ์ โครงการพัฒนาชุมชน เป็นต้น

4. ความต้องการในการศึกษาด้านอาชีพ เช่น ความรู้และทักษะเฉพาะซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต เป็นต้น

ทฤษฎีความต้องการมาสโลว์ พฤติกรรมเป็นเครื่องแสดงออกของมนุษย์ ปัจจัยที่ทำให้ธรรมชาติและพฤติกรรมที่แสดงออกแตกต่างกันไปอีกนั่นคือความต้องการ มาสโลว์ (Maslow) ได้เสนอว่าความต้องการจำเป็นของมนุษย์ มีอยู่หลายประเภทด้วยกันและความต้องการจำเป็น เหล่านี้เรียงกันอยู่

เป็นลำดับขั้นความต้องการขั้นสูงกว่าจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อความต้องการขั้นต่ำกว่าได้รับการตอบสนองเท่านั้น ความต้องการจำเป็นแบ่งออกได้เป็นห้าขั้นกล่าวคือ

ขั้นแรก ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Need) จัดเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สุด ความต้องการทางด้านร่างกายดังกล่าวประกอบด้วย อาหาร อากาศ น้ำ และที่อยู่อาศัย เป็นต้น สำหรับบุคคลที่ยังขาดแคลนทุกอย่างแรงจูงใจขั้นต้นนี้จะต้องได้รับการตอบสนองเสียก่อน ความต้องการจำเป็นขั้นที่สูงกว่าจึงจะปรากฏขึ้น

ขั้นที่สอง ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่มีความสำคัญที่สุดในลำดับแรงจูงใจ นั่นคือมีความต้องการที่จะพ้นจากสิ่งคุกคามทั้งทางร่างกายและจิตใจ การถูกทำให้อึด เพื่อการมีชีวิตอยู่อย่างปลอดภัย

ขั้นที่สาม ความต้องการทางสังคม (Social Needs) หมายถึงความต้องการที่จะได้รับความรัก มิตรภาพ ความอบอุ่น ความเป็นเจ้าของ และถูกเป็นเจ้าของการยอมรับตามความเห็นของ มาสโลว์ หากบุคคลถูกคุกคามไม่ให้ตอบสนองความต้องการขั้นนี้ จะมีผลให้ปรับตัวไม่ดีหรือมีอาการของโรคจิตโรคประสาท เด็กที่เข้ากับเพื่อนหรือครูไม่ได้จึงมักพบกับปัญหาทางการเรียนควบคู่ไปด้วย

ขั้นที่สี่ ความต้องการที่จะได้รับเกียรติและการนับถือ (Esteem Needs) ความต้องการขั้นที่สี่นี้แยกออกได้เป็นสองประการ ประการแรก หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การแข่งขันความต้องการเป็นอิสระไม่ขึ้นกับใคร ประการที่สอง หมายถึง ความต้องการด้านสถานภาพการยอมรับและการมีศักดิ์ศรีซึ่งโดยรวมแล้วคือความต้องการที่จะนับถือตนเอง และได้รับการนับถือจากผู้อื่น หากความต้องการขั้นนี้ไม่ได้รับการตอบสนอง คนก็จะรู้สึกกังวลอยู่กับความขลาดของตนเองและกลัวการไม่ยอมรับจากผู้อื่น

ขั้นที่ห้า ความต้องการสัจการแห่งตน (Self – actualization Needs) ความต้องการขั้นนี้จัดเป็นความต้องการ ขั้นสุดท้ายและบรรลุได้ยากโดยทั่วไปแล้ว ความต้องการขั้นนี้จะทำให้บุคคลมุ่งพัฒนาตนเองไปสู่จุดที่เต็มสมบูรณ์ ตามความเห็นของมาสโลว์ผู้บรรลุถึงขั้นนี้ เป็นบุคคลผู้มีความ ต้องการระดับหนึ่งแล้วชวนขวายแสวงหาระดับความสุข

5. แนวคิดและทฤษฎีการเลือกอาชีพ

ลักษณะของอาชีพที่เหมาะสมสำหรับอยู่กับบ้านมี 5 ชนิดดังนี้(ไกรฤทธิ บุญเกียรติ. 2531:11 -25)

1. งานที่เกี่ยวกับการอยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ งานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก เช่น เปิดชั้นอบรมส่งเสริมประสบการณ์ด้านต่างๆ ได้แก่ คนตรี ศิลปกรรมไทย กีฬาเด็ก ตลอดจนศิลปะการป้องกันตัวต่างๆ งานที่เกี่ยวกับสัตว์ มีการเพาะพันธุ์เป็นอาชีพ เช่น เลี้ยงสัตว์แปลกๆ สัตว์ที่เป็นอาหารพิเศษ การสตัฟสัตว์ การทำตุ๊กตาสัตว์ การถ่าयरูปสัตว์ การทำความสะอาดสัตว์ การเลี้ยงสัตว์ป่า หรือการรับจ้างทำหมันสัตว์ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังมีพวกการสอนทำอาหาร

2. อาหาร ซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการ เช่น ไก่กวาง เป็ดปักกิ่ง ไก่ดำ หรือการปลูกพืชสมุนไพร มีการสอนเก็บรักษาอาหารประเภท โฮมเมด เช่น แยม ขนมหึง ของดอง หรือการเก็บรักษาผลไม้ต่างๆ

3. งานศิลปกรรมและพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การแกะสลักง่ายๆ การย้อมสีผ้า การทำเทียนไข หรือเครื่องประดับ การทำโมเสก การทำและจัดดอกไม้ การสะสม สิ่งต่างๆ เช่น หิน หอย หรือพืช สัตว์ต่างๆ การระบายสี การทำกรอบรูป การวาดการ์ตูนและรูปเหมือน ตลอดจนการซ่อมแซมเฟอร์นิเจอร์ และการขายของเหลือใช้ ในลักษณะงานประมูลหรืองานนิทรรศการ การพักผ่อนหย่อนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานศิลปเหล่านี้ แต่ควรเพิ่มเติมเรื่องอื่นๆ ด้วย เช่น การประดิษฐ์สิ่งต่างๆ ขึ้นเอง เช่น บัตร ส.ค.ส. ที่รองจาน และสร้างอัลบั้มรูปเก่า

4. งานเขียน ในปัจจุบันนี้มีความต้องการนักเขียนเป็นจำนวนมากในวงการต่างๆ ทั้งทาง สื่อมวลชนและวิชาการ ตั้งแต่จดหมายเวียนสำหรับสมาชิกการเขียนเรื่องสั้น การแต่งโคลงและคำประพันธ์ การรายงานข่าว การเขียนนิยาย และข้อเท็จจริงต่างๆ ในสิ่งตีพิมพ์ทุกประเภทตลอดจนเลยไปถึงการทำบทภาพยนตร์ หรือการสร้างรายการทางวิทยุและโทรทัศน์ซึ่งเป็นการเสริมกับงานโฆษณาประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการขายและงานแสดงต่างๆ

5. งานขายของ ได้แก่ การขายของภายในบ้าน ทำนองอาร์ตแกลเลอรี หรือร้านขายของเบ็ดเตล็ด ร้านตกแต่งภายใน ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย ร้านขายขนม เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังมีการขายของตามเค็ตตาล็อก โดยส่งทางไปรษณีย์หรือมีผู้ช่วยสำหรับออกไปขายโดยตรง ทั้งนี้รวมถึงการขายของที่สะสมได้ เช่น หนังสือแปลกๆ ต้นไม้ (บอนไซ) แสตมป์ เหรียญกษาปณ์ต่างๆ

6. งานใช้วิชาชีพ มีงานสอนดนตรี เย็บปักถักร้อย ทำกับข้าว ออกแบบสิ่งต่างๆ ตลอดจนไปจนถึงงานทางด้านวิชาการและงานจิตรกรรม ปฏิมากรรมต่างๆ ซึ่งคุณภาพขึ้นอยู่กับฝีมือ และความรู้ของผู้ประกอบอาชีพนั้นๆ

ประเภทของอาชีพ อาชีพมีอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ เกษตรกรรม การอุตสาหกรรมและการพาณิชย์กรรม การเกษตรนั้นเป็นอาชีพหลักของคนไทย อาชีพต่อมาคือ อาชีพการผลิตของขาย ตั้งแต่ทำด้วยตัวคนเดียว ทำเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว และทำเป็นลักษณะวิสาหกิจขนาดใหญ่ เรียกรวมกันว่าการอุตสาหกรรม ซึ่งมีส่วนสำคัญในการพัฒนา ต่อเนื่องจากเกษตร ซึ่งเป็นฐานอาชีพเดิม แต่ได้ผนวกเครื่องจักรเข้าไปเป็นอุตสาหกรรมการเกษตร เช่น โรงสีข้าว อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์ ต่อมาก็เพิ่มเติมอุตสาหกรรมพื้นฐานจำพวกปัจจัย 4 เช่น อาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม และก่อสร้าง ตลอดจนไปถึงอุตสาหกรรมทันสมัยที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง เพื่อทดแทนการนำเข้า

สำหรับการพาณิชย์กรรมนั้นเป็นอาชีพที่เพิ่งพัฒนาในระยะหลังๆ ที่เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ประกอบธุรกิจค้าขายสินค้าและบริการ การพาณิชย์กรรมสำหรับอนาคตนั้นจะอยู่ที่การใช้ปัญญาใช้

สมองเป็นหลัก อาชีพพาณิชย์กรรมทั่วไปมี 3 แนวทางเลือก คือ อาชีพรับจ้าง อาชีพทำงานอยู่กับบ้าน อาชีพเปิดร้านค้าปลีก

ประเภทอาชีพที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานจะขึ้นอยู่กับแนวทางหลักดังนี้

1. ความต้องการผู้ชำนาญพิเศษเฉพาะเรื่อง ได้แก่ ความต้องการที่จะต้องใช้สมองหรือมีวิชาชีพเฉพาะมากขึ้น เช่น งานด้านซ่อมบำรุง ด้านการบริการโครงการ ด้านเป็นที่ปรึกษาเฉพาะเรื่อง
2. งานที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เป็นงานที่เกี่ยวกับเครื่องมือบริหารธุรกิจลักษณะนี้เกี่ยวข้องกับการทำงานทุกขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นงานผลิต การเงิน การสำนักงานและการตลาดก็ต้องใช้เครื่องทุ่นแรงในการคำนวณและการสื่อสารเป็นหลัก
3. ความต้องการเกี่ยวกับฝีมือ – การจัดการ การประกอบกิจกรรมอย่างมีระบบช่วยหลีกเลี่ยงทางพลาดและค่าใช้จ่ายสูญเปล่าโดยไม่จำเป็น ดังนั้น วิชาชีพการจัดการจะเป็นแกนของธุรกิจในอนาคต
4. งานอาชีพที่บริการความต้องการของบุคคล เช่น พนักงานซ่อมแซมสิ่งต่างๆ นายหน้า ผู้ช่วยดูแลครอบครัวและช่วยงานทั่วไป ซึ่งเกี่ยวกับความสะดวกสบายหรือประหยัดเวลา
5. งานดูแลสุขภาพอนามัยของคนทั่วไป เช่น งานที่เกี่ยวกับการกีฬา อาหารการกิน การป้องกันโรค การช่วยเหลือเด็ก ผู้สูงอายุ และสัตว์เลี้ยงเป็นต้น และงานที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีทุกแขนง เช่น ที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรม งานวิทยาศาสตร์ การโทรคมนาคม และเครื่องจักรอัตโนมัติ รวมทั้งงานวิทยาศาสตร์ชีวภาพ
6. งานระดับฝีมืออาชีพ สำหรับนักวิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ การกีฬาและการบันเทิง หมายถึง งานประเภทครูสอนดนตรี นักเขียน นักจัดรายการ ผู้ชำนาญพิเศษ เรื่องที่เกี่ยวกับคุณภาพของชีวิต ตลอดจนถึงนักประวัติศาสตร์ ภัณฑารักษ์ศาสตร์ สัปเหร่อ นักตีราคา นักประมาณราคา การประกันชีวิต การประกันภัยกับเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมวิทยฐานะของคนทำงาน

ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

การประกอบอาชีพเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับบุคคลในการดำเนินชีวิต บุคคลจะประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตได้ขึ้นอยู่กับการทำงาน ซึ่งงานแต่ละอย่างเราถือว่าเป็นอาชีพ การประกอบอาชีพนั้นย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้านด้วยกัน เช่น ความถนัด ความสนใจ ความสามารถทางสติปัญญา หรือสิ่งแวดล้อม เป็นต้น การตัดสินใจในการเลือกอาชีพและได้ตั้งทฤษฎีไว้ดังนี้

วิลเลียมสัน (Williamson. 1965: ม.ป.ป.) ได้อธิบายกระบวนการเลือกอาชีพไว้ดังต่อไปนี้

1. บุคคล ต้องมีความเข้าใจในตัวเองอย่างแจ่มชัดถึงความถนัด ความสนใจ ความทะเยอทะยาน ข้อจำกัดและคุณสมบัติอื่นๆ

2. บุคคลต้องมีความรู้ถึงความต้องการและสิ่งนำไปสู่ความสำเร็จข้อได้เปรียบเสียเปรียบ โอกาส รายได้ และสิ่งที่คาดหวังจากงานต่างๆ

3. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล และชนิดของงานมาเป็นเหตุเป็นผลกันในการเลือกอาชีพ

ฮอลแลนด์ (Holland. 1966 : ม.ป.ป) ได้ให้ทัศนะว่า การเลือกอาชีพเป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพและความสนใจในอาชีพ แสดงให้เห็นถึงบุคลิกในการทำงานและการใช้เวลาว่างโดยแบ่งรูปแบบของบุคลิกภาพซึ่งสอดคล้องกับอาชีพต่างๆ เป็น 5 ประเภท คือ พวกที่ชอบทำงานที่ใช้พลังกำลัง (Heuristic) พวกที่ชอบใช้ความคิด (Intellectual) และพวกเข้าสังคม (Social) พวกเคร่งครัดในกฎเกณฑ์ (Conventional) และพวกชอบศิลปะ (Artistic) ดังนั้น บุคคลควรพิจารณาบุคลิกลักษณะของตนเองและพิจารณาลักษณะของงาน และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เหมาะสมกับตนเอง เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในอาชีพและความมั่นคงในอาชีพ

โร (Roe. 1966 : ม.ป.ป.) ให้ข้อคิดเอาไว้ว่า บุคคลจะเลือกอาชีพให้เหมาะกับบุคลิกภาพและสนองความต้องการของตน ประสบการณ์ และการอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับในวัยเด็กจากครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อการกำหนดความต้องการและรูปแบบของพลังจิต คนจะเรียนรู้วิชาการสนองความต้องการของตนเองโดยไม่รู้ตัว โดยจะพัฒนาความสามารถพิเศษความสนใจ และทัศนคติ

ฮอพพอค (Hoppock. 1967 : ม.ป.ป.) ได้ให้ความเห็นว่า บุคคลจะเลือกอาชีพที่สนองความต้องการของตนเองมากที่สุดและดีที่สุด ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยเน้นความสำคัญของการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงในเรื่องความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ลักษณะนิสัย จุดเด่น จุดด้อย เพื่อไปเปรียบเทียบกับข้อมูลทางอาชีพ จะช่วยให้เลือกอาชีพได้ถูกต้อง และประสบความสำเร็จในอาชีพนั่นๆ นอกจากนี้ Hoppock ได้นำ ทฤษฎีและแนวความคิดต่างๆ ที่เกี่ยวกับอาชีพมาประกอบกันเรียกว่า “Composite Theory” มีหลัก 10 ประการดังนี้

1. การเลือกอาชีพเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคล
2. การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพใดเป็นเพราะเชื่อว่า อาชีพนั้นสามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้ดีที่สุด
3. ความต้องการจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ
4. การพัฒนาอาชีพ เริ่มเมื่อเขาทราบว่าอาชีพนั่นๆ สามารถช่วยให้เขาไปสู่ความต้องการของเขาได้
5. ความก้าวหน้าในการพัฒนาอาชีพและการปรับปรุงการเลือกอาชีพจะดีขึ้นเมื่อเขาสามารถคาดหวังถึงโอกาสที่อาชีพนั่นๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ ซึ่งความสามารถในการคาดหวังของเขาขึ้นอยู่กับความรู้จักตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผล
6. ข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้เข้าใจว่าเขาต้องการอะไร และจะ

ต้องปรับปรุงอะไรบ้าง

7. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ มีผลต่อการเลือกอาชีพโดยช่วยให้เขาค้นพบงานอาชีพที่ตรงกับความต้องการ

8. ระดับความพอใจในงาน ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระหว่างสิ่งทีงานนั้นให้กับเขาและความต้องการของเขา

9. ความพึงพอใจเป็นผลจากการที่งานสามารถสนองความต้องการได้ในปัจจุบันหรือความหวังว่างานนั้นจะทำให้เขาไปถึงความต้องการได้ในอนาคต หรือจากการที่เขาหวังว่างานนั้นจะช่วย他去สู่งานที่เขาต้องการได้

10. การเลือกอาชีพสามารถเปลี่ยนแปลงได้สม่ำเสมอ เมื่อเขาเชื่อว่างานที่เปลี่ยนใหม่นั้นจะสนองความต้องการได้ดีกว่างานเดิม

ซูเปอร์ (Super . 1975) ได้เสนอหลัก 12 ประการของการพัฒนาอาชีพไว้ว่า

1. พัฒนาการด้านอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนแปลงแล้วแต่ความสนใจในอาชีพ ความสามารถของบุคคล ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาและประสบการณ์

2. คุณสมบัติของคนแต่ละคนจะมีความเหมาะสมกับอาชีพได้หลายอย่าง

3. บุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านความถนัด ความสนใจ ความสามารถ และบุคลิกภาพย่อมจะเลือกงานที่แตกต่างกัน

4. ที่จะส่งเสริมให้มีการพัฒนาการด้านอาชีพที่ดีทำได้โดยส่งเสริมให้พัฒนาความสามารถให้เต็มที่ ให้รู้จักสภาพข้อเท็จจริงต่างๆ เกี่ยวกับลักษณะของตนเองและสิ่งแวดล้อม

5. ลักษณะอาชีพ ความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจสังคมและครอบครัว ความสามารถทางสติปัญญา บุคลิกภาพและโอกาสที่บุคคลได้รับตลอดจนการปรับตัวในอาชีพจะมีไม่เท่ากัน

6. กระบวนการพัฒนาทางด้านอาชีพ เกี่ยวกับการพิจารณาตนเองของบุคคล

7. บุคคลจะประสบความสำเร็จในการทำงานและการดำเนินชีวิตขึ้นอยู่กับการทำงานที่บุคคลได้ทำงานตรงกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ค่านิยมของเขาและบุคลิกภาพ

8. การพิจารณาตนเองได้ก่อตัวขึ้นในการทำงาน และชัดเจนขึ้นในระยะวัยรุ่นและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณาเลือกอาชีพของแต่ละบุคคล

9. องค์ประกอบเกี่ยวกับความเป็นจริงทั้งหลาย ทั้งลักษณะของตนเองและลักษณะของสังคม มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพมากขึ้นเมื่อมีอายุมากขึ้น

10. การเลือกอาชีพและระดับอาชีพ จะมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา สภาพเศรษฐกิจ

และสังคมของครอบครัว ความต้องการ ค่านิยม ความสนใจ ทักษะเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ระดับการศึกษาและความต้องการของตลาดแรงงาน

11. การประกอบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มพูนความรู้สึกรักคิดที่มีต่อตนเองในทางที่ดี

12. การประกอบอาชีพของบุคคลเป็นการกำหนดวิถีชีวิต

จากทฤษฎีการเลือกอาชีพดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงว่าการเลือกอาชีพของคนเรานั้นเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่ และมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม ความสำเร็จ ในการประกอบอาชีพจะขึ้นอยู่กับ บุคลิกภาพ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ ประสบการณ์ ค่านิยม ที่เหมาะสมกับบุคคลนั้นๆ ดังนั้นทฤษฎีการเลือกอาชีพต่างๆ จะช่วยให้ข้อมูลในการพัฒนาความต้องการ ความรู้ เพื่อประกอบอาชีพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการได้อย่างเหมาะสม

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามความต้องการทางการศึกษาโดยผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ดังนี้

วรรณพ ทองบรรจบ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ใหญ่มีความต้องการรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก จำแนกตามนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาไม่แตกต่างกัน ในด้านอายุต่างกันมีความต้องการทางด้านการศึกษายาวสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านอื่นไม่แตกต่างกัน ในส่วนระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนรายได้ต่างกันมีความต้องการทางสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาพบมากที่สุดในเรื่องไม่มีเวลาเรียนเพราะต้องทำงานล่วงเวลา ข้อเสนอแนะให้ส่งเสริมการสอนวิชาชีพมากขึ้น

กอบชัย ตั้งวิสัย (2540 : 102 – 103) ได้ศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของสตรีในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า สตรีที่อยู่ในเขตอำเภอพนมทวน มีความต้องการทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง มีความต้องการด้านข่าวสารข้อมูลอยู่ในระดับสูง รองลงมาด้านการศึกษาก่อนพื้นฐานและด้านทักษะอาชีพเปรียบเทียบความต้องการตามตัวแปร พบว่า สตรีที่อายุ สถานภาพ การสมรสการเป็นสมาชิกกลุ่มแตกต่างกัน ความต้องการทางด้านข่าวสารข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางด้านสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการศึกษาก่อนพื้นฐานและทักษะอาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สตรีที่สถานภาพพื้นที่อาศัยแตกต่างกัน มีความต้องการทางการ

ศึกษานอกโรงเรียนด้านการศึกษขั้นพื้นฐาน ด้านทักษะ และด้านข่าวสารข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มณเฑียร บุญช่วย (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการการพัฒนาอาชีพของสตรีในชุมชนแออัด เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่า สตรีส่วนใหญ่ต้องการการพัฒนาอาชีพ 4 ด้าน 1) ด้านการประดิษฐ์ ส่วนใหญ่ต้องการเรียน การปักจักร การประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้ การประดิษฐ์ดอกไม้ 2) ด้านการประกอบอาหาร ต้องการทำขนมหวาน การแปรรูปอาหาร การถนอมอาหาร การแกะสลัก 3) ด้านการเกษตร ต้องการเรียน การเพาะชำ ไม้ดอก ไม้ประดับ การปลูกสวนครัวลอยฟ้า 4) ด้านการพาณิชย์ ต้องการเรียนงานบัญชี พิมพ์ดีดไทย-อังกฤษ และเสริมสวย ระยะเวลาอบรม 17.00-20.00 น. ต้องการให้จัดการเรียนการสอนในวันหยุด ต้องการวุฒิบัตร ข้อเสนอแนะ ต้องการฝึกอาชีพง่ายๆ สามารถนำไปทำที่บ้านได้ การลงทุนน้อย เพื่อเพิ่มรายได้

สุทธิ โพธิ์พานิช (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพของสตรีผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาในศูนย์สงเคราะห์ และฝึกอาชีพสตรีจังหวัดเชียงราย พบว่าสตรีส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 14 – 20 ปี เรียนจบชั้น ม.3 สตรีที่แต่งงานแล้วมีความประสงค์จะฝึกอบรมวิชาชีพ ระยะสั้นหรือเป็นช่วงเฉพาะเวลาว่างจากการทำงานเป็นอาชีพเสริม สตรีมีความต้องการเน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติและต้องการให้ศูนย์ขยายหลักสูตร เพิ่มขึ้นจาก 6 เดือน เป็น 1 ปี เพื่อต้องการรับวุฒิที่สูงขึ้น ต้องการให้ศูนย์จัดสอนเสริมวิชาชีพพิเศษอื่นๆ เพิ่มขึ้นได้แก่ การทักษะศึกษาดูงานการให้บริการด้านปัจจัย 4 ให้ศูนย์ปรับปรุงในด้านอาหารมากที่สุด สตรีส่วนหนึ่งต้องการประกอบอาชีพสาขาใดก็ได้ที่ให้รายได้สูง มีสวัสดิการดีที่สุดหารายได้เป็นทุนการศึกษาต่อไป

อัญชลี พวงสมบัติ (2540 : 91-96) ได้ศึกษาแรงงูใจในการเข้าเรียนของ นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น คณะวิชาคหกรรม ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ พบว่านักศึกษามีแรงงูใจในด้านการประกอบอาชีพสูงสุด รองลงมา เรียนเพื่อรู้ และการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ในด้านอายุต่ำกว่า 18 -35 ปี วุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา มีแรงงูใจในด้านการประกอบอาชีพมากที่สุด ด้านรายได้ต่อเดือนรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน และรายได้ 5,000 -7,000 บาทต่อเดือนมีแรงงูใจ ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น

วิไลลักษณ์ ชุ่มสมาน (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการ การศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรีในจังหวัดกาญจนบุรี มีความต้องการตามอัธยาศัยโดยรวมและในด้านห้องสมุด ด้านเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน ด้านสื่อมวลชนและด้านสื่อพื้นบ้านอยู่ในระดับปานกลาง สตรีมีอายุต่างกัน มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาตามอัธยาศัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนสตรีที่มีระดับการศึกษาและเขตพื้นที่อยู่อาศัย มีความต้องการแตกต่างกัน กลุ่มสตรีมีข้อเสนอแนะควรมีมุมหนังสือสำหรับสตรีในห้องสมุด มีที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้าน และมีหนังสือพิมพ์รายวัน

จำนรรจา ขอบชิด (2542 : 95 -105) ได้ศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของ พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความสนใจในการศึกษาระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 86.60 ให้เหตุผลว่าได้ความรู้เพิ่มเติมคิดเป็นร้อยละ 41.30 รองลงมา นำไปใช้ในชีวิตประจำวันคิดเป็นร้อยละ 37.60 ความต้องการด้านการศึกษายาสามัญ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.20 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 40.50 ความต้องการศึกษายาอาชีพประเภทวิชาชีพพระยะสันมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.80 รองลงมาประเภทประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 27.20 กลุ่มสนใจคิดเป็นร้อยละ 3.20

เฉลิม มณีใส (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านทักษะอาชีพของผู้อยู่อาศัยในเคหะชุมชนแบบแฟลตคลองจั่น กรุงเทพมหานคร พบว่าความต้องการการศึกษาของผู้อยู่อาศัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการประดิษฐ์ ด้านการประกอบอาหาร ด้านการเกษตร และด้านพาณิชย์ มีความต้องการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ที่อาศัยอยู่ในเคหะชุมชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความต้องการในการเรียนด้านทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความต้องการในการเรียนด้านทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ที่มีสถานภาพการสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีความต้องการในการเรียนด้านทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความต้องการในการเรียนด้านทักษะอาชีพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และต้องการเรียนเวลา 09.00 น. – 12.00 น. มากที่สุดและเรียนวันธรรมดาทุกวัน ข้อเสนอแนะให้จัดการประดิษฐ์วัสดุของเหลือใช้ เปิดสอนขนมไทย ปลูกไม้สวนครัว เพื่อนำไปขายมีการแนะแนวด้านคอมพิวเตอร์ และการจัดให้เรียนในชุมชนด้วย

คุณฎี น้อยใจบุญ (2543 : 127 – 145) ได้ศึกษาความต้องการบริการแนะแนว อาชีพของ นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5 พบว่าด้านข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ อยู่ในระดับสูง ความต้องการของนักศึกษาที่มีเพศ อายุ อาชีพ ประเภทวิชาที่ศึกษา และรอบที่ศึกษา ต่างกันมีความต้องการบริการแนะแนว อาชีพแตกต่างกันทุกด้าน ปัญหาของการจัดบริการให้คำปรึกษา คือ อาจารย์แนะแนว

จิรนน เพ็ชรแก้ว (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการสำรวจคุณภาพชีวิต และความต้องการทางการศึกษาเพื่อการพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชากร : กรณีศึกษาอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พบว่า 1) ทางด้านร่างกายบริโภคอาหารครบถ้วนรักษาพยาบาลโดยไปโรงพยาบาลพามุตรหลานไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคต่างๆ ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับโรคระบาดและโรคร้ายแรง 2) ทางด้านสติปัญญา ต้องการให้มีการเปิดสอนการศึกษานอกระบบให้แก่ประชากรในการประกอบอาชีพ มีห้องสมุดประชาชน 3) ทางด้านเศรษฐกิจรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 5,000–10,000 บาท 4) ทางด้าน

สังคม เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น การใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ต้องการความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระบบประชาธิปไตย ระบบนิเวศน์วิทยาและการรักษาสัตว์ป่า 5) ทางด้านคุณธรรมมีการเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา ต้องการความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายของการเสพติดแก่นักเรียนเยาวชน และประชาชนทั่วไป โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน

อังศุมาลิน สมรรคเสวี (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนของสตรีเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต : ศึกษาเฉพาะกรณี บ้านหัวแหลม ตำบลท่าข้าม อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้พื้นฐานต้องการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ ในวันเสาร์และอาทิตย์ 09.00 น. – 12.00 น. และรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายครึ่งหนึ่ง สอนแบบบรรยาย อภิปราย อบรม ประเมินผลโดยการสอบข้อเขียน ต้องการรับวุฒิบัตร สตรีกลุ่มสูงอายุ 51 – 60 ปี ต้องการขึ้นอ่านออก เขียนได้ จำนวนเลขได้ สตรีที่มีอายุ 15 – 20 ปี ต้องการจบมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องการวันเวลา วิธีการสอนแตกต่างจากสตรีกลุ่มอื่น 2) ด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล ไม่มีห้องสมุดเคลื่อนที่ประเภทข่าวสารข้อมูลที่เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น 3) ด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ ขาดความรู้และผู้ที่คำแนะนำ เรื่องการประกอบอาชีพเสริมเพิ่มรายได้สตรีต้องการเพิ่มทักษะอาชีพประมง อบรมกลุ่มสนใจไม่เกิน 30 ชั่วโมง เรียนวันเสาร์และวันอาทิตย์ 09.00 – 12.00 น. โดยมีครูเป็นผู้สอน สตรีที่มีอายุ 15 – 30 ปีต้องการทักษะอาชีพด้านคอมพิวเตอร์ 4) ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัยพบว่าสตรีส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่อง การป้องกันอันตรายจากการทำงานต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความต้องการทางด้านสวัสดิการพบว่าสตรีส่วนมากต้องการคือ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา การจัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาของชุมชน เป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้แก่คนในชุมชน

งานวิจัยต่างประเทศ

คูลม และ อาห์เหม็ด (Coombs and Ahmed 1982,3) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชนบทเพื่อการลงทุนในการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อพัฒนาชนบทให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต ความกลมกลืนสอดคล้องของสังคม และการตระหนักถึงการเมืองการปกครอง แก่ประชาชนได้นั้นควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1) เพื่อให้อ่านออกเขียนได้ จำนวนได้ และมีความเข้าใจขั้นพื้นฐานในสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมทางสังคม

2) เพื่อให้ความรู้ ทักษะ และเจตคติซึ่งจะนำมาซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตครอบครัว เช่น การรักษาสุขภาพ และการบริโภคที่ดี รวมทั้งการดูแลรักษากิจการบ้าน และเด็ก การซ่อมแซมและการพัฒนาที่อยู่อาศัยให้ดีขึ้น ตลอดจนการวางแผนครอบครัวและอื่นๆ

3) เพื่อเสริมสร้างการให้ความร่วมมือในโครงการต่างๆ ที่จัดขึ้น เพื่อพัฒนาชนบทของหน่วยงานระดับชาติและท้องถิ่น

4) เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะเฉพาะที่สัมพันธ์กับการประกอบอาชีพต่างๆ ที่สำคัญในการพัฒนาชนบท นอกจากนั้นยังเสนอแนะวิธีการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาชนบทไว้ว่าควรมีวิธีการจัด ดังนี้

1) วิธีการกระจาย (The extension approach) คือ การกระตุ้นให้หน่วยงานต่างๆ ถ่ายทอดความรู้แก่ประชาชนด้วยวิธีการต่างๆ ให้แก่ประชาชน

2) วิธีการฝึกอบรม (The training approach) คือ ให้หน่วยงานหรือสถาบันต่างๆ จัดโครงการฝึกอบรมตลอดจนจัดการต่างๆ ให้แก่ประชาชน

3) วิธีการให้ความร่วมมือและการพึ่งตนเอง (The co - operative self-help approach) คือ การดำเนินเพื่อให้ประชาชนมีเจตคติต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในทางที่ดีและที่สำคัญ คือ ต้องให้ประชาชนรู้จักตนเองและให้ความร่วมมือต่อส่วนรวม

4) วิธีการพัฒนาผสมผสาน (The integrate development approach) คือ วิธีการนำเอาองค์ประกอบต่างๆ ในชนบทและองค์ประกอบต่างๆ ของการพัฒนามารวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อการร่วมมือ

โมห์เซ็น (Mohsen 1986 , 3440 - A) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาประชากรและเศรษฐกิจสังคม ผลการวิจัยพบว่า ความสำคัญและบทบาทของการศึกษาสามารถยกระดับความมีประสิทธิภาพของเศรษฐกิจ โดยการยกระดับคุณภาพของสิ่งต่างๆ ที่เป็นเครื่องหมายทางเศรษฐกิจ ตลอดจนถ่ายทอดค่านิยมซึ่งเป็นที่ยอมรับให้เกิดขึ้นในสังคม นอกจากนั้นการศึกษายังช่วยให้เกิดการปรับปรุงในสถาบันต่างๆ เสริมสร้างความทันสมัยและผลิตกำลังคนที่มีประสิทธิภาพที่จะช่วยทำให้เกิดความเจริญทางเศรษฐกิจต่อไป

นอกจากนั้นการศึกษายังช่วยเสริมให้ประชาชนมีความพอใจ มีความคิดพิจารณาอย่างรอบครอบและมีเหตุผล ตลอดจนช่วยลดความไม่เสมอภาคทางรายได้อีกด้วย ดังนั้นการศึกษาจึงมีความสัมพันธ์ในทางที่ดีกับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการปกครองของประเทศเป็นอย่างดี

จากทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้ใหญ่มีความต้องการเพิ่มพูนความรู้ในด้านทักษะอาชีพ โดยมีเหตุผลต่างๆ กัน และมีตัวแปรหลายประการที่เกี่ยวข้อง ความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ 4 ประเภทด้านวิชา เช่น เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เป็นต้น ผู้วิจัยจึงได้นำมาสรุปเป็นสมมติฐานในการศึกษากันต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสำรวจ (Survey Study) ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชากรในจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งอาศัยอยู่ในชุมชน 22 แห่งในพื้นที่นครสมุทรปราการซึ่งมีจำนวน 3,636 หลังคาเรือน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งชุมชนออกเป็น 3 ขนาด จากนั้นสุ่มชุมชนแต่ละขนาดมา 1 ชุมชนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ชุมชนขนาดใหญ่ได้แก่ชุมชนคลองตาเคี้ยฝ่งตะวันตก มีจำนวน 262 หลังคาเรือน ชุมชนขนาดกลางได้แก่ชุมชนสายลวดชอย 4 (ภาณุรังษี) มีจำนวน 182 หลังคาเรือน และชุมชนขนาดเล็กได้แก่ชุมชนแสนสุข มีจำนวน 109 หลังคาเรือน รวมทั้งหมด จำนวน 553 หลังคาเรือน จากนั้นสุ่มอย่างมีสัดส่วน 27% ของทั้ง 3 ชุมชนได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนในแต่ละชุมชนคือ ชุมชนคลองตาเคี้ยฝ่งตะวันตก จำนวน 70 หลังคาเรือน ชุมชนสายลวดชอย 4 (ภาณุรังษี) จำนวน 50 หลังคาเรือน และชุมชนแสนสุขจำนวน 30 หลังคาเรือน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 150 หลังคาเรือนและใช้คนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ในแต่ละหลังคาเรือนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 150 คน

ตาราง 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		
	ชื่อชุมชน	จำนวนครัวเรือน	ชื่อชุมชน	จำนวนครัวเรือน	กลุ่มตัวอย่าง
1	แสนสุข	109	แสนสุข	109	30
2	ตรอกถ่าน	148			
3	คลองตาเค็ดฝั่งตะวันตก	262	คลองตาเค็ดฝั่งตะวันตก	262	70
4	คลองตาเค็ดฝั่งตะวันออก	247			
5	ซอยโบราณ/บางนางเกร็ง	134			
6	บางปิ้ง	217			
7	ท้ายบ้านฝั่งตะวันตก	152			
8	สุขุมวิทฝั่งตะวันออก	157			
9	หัวน้ำวน	116			
10	สะพานสาม	262			
11	สายลวดซอย4(ภาณุรังษี)	182	สายลวดซอย4(ภาณุรังษี)	182	50
12	ท้ายบ้านซอย40(น้ำพล)	125			
13	วัดในสองวิหาร	198			
14	วัดชัยมงคล	120			
15	สายลวดซอย3(เจริญกุล)	198			
16	ไค้งจรเข้	141			
17	ศูนย์การค้าปากน้ำ	211			
18	เฟื่องฟ้า	151			
19	วัดกลาง(บ้านใหม่)	132			
20	อักษรลักษณ์(สุเหรา)	116			
21	เพียรอุทิศ	130			
22	สายลวดซอย5(เฉลิมชัย)	128			

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนและความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการใน 4 ด้าน ดังนี้ คือ ด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม ด้านพาณิชยกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามชนิดให้เลือกตอบ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ต้องการมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5 คะแนน
ต้องการมาก	มีค่าเท่ากับ	4 คะแนน
ต้องการปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3 คะแนน
ต้องการน้อย	มีค่าเท่ากับ	2 คะแนน
ต้องการน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

วิธีการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือดำเนินการดังนี้คือ

1. ศึกษาค้นคว้าคำจากเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยของ มณฑิร บุญช่วย และเฉลิม ไฉไล เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน เนื้อหาของแบบสอบถาม
2. นำผลการศึกษาในข้อหนึ่งมาสร้างเป็นแบบสอบถาม ความต้องการในการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมานำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบไปด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นางสาวธนวรรณ ลิ้มพาณิชย์ ผู้ช่วย

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ และนางอัญธิรา แนนเกษร หัวหน้าฝ่ายแผนและพัฒนาชุมชน เทศบาลนครสมุทรปราการ เพื่อทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity)

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแล้วมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อนำมาใช้ต่อไป
5. นำแบบสอบถามฉบับที่ปรับปรุงแล้วไปเก็บข้อมูลจริง

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจาก ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงประธานชุมชนทั้ง 3 ชุมชน เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล จากประชาชน 3 ชุมชน พร้อมขอแผนที่ตั้งของชุมชนเพื่อใช้ในการวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยนำแบบสอบถามไปแจกในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ชุมชน คือชุมชนคลองตาเคล็ดฝั่งตะวันตก มีกลุ่มตัวอย่าง 70 หลังคาเรือน ชุมชนสายลวด ซอย 4 (ภาณุรังษี) มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 หลังคาเรือน และชุมชนแสนสุข มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 หลังคาเรือน รวมทั้งสิ้น 150 หลังคาเรือนโดยขอความอนุเคราะห์ประธานชุมชนออกเสียงตามสายในชุมชนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ในชุมชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รับและตอบแบบสอบถาม แล้วนัดหมายมาขอรับแบบสอบถามกลับคืนภายใน 1 สัปดาห์ ทั้งนี้การแจกแบบสอบถามจะใช้วิธีการสุ่มอย่างมีระบบโดยการคำนวณช่วงชั้นจากจำนวนหลังคาเรือน (ค่าช่วงชั้นคำนวณแล้วเท่ากับ 4) และใช้เลขที่บ้านกำหนดได้เลขที่บ้าน 1, 4, 8, 12.....ไปจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้สุ่มไว้

3. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปจำนวน 150 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 138 ฉบับซึ่งทุกฉบับมีความสมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 92.00 ของแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนมาเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ใน 4 ด้าน ดังนี้

คือ ประเพณีวิชาด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม ด้านพาณิชยกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามชนิดให้เลือกตอบ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ต้องการมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5 คะแนน
ต้องการมาก	มีค่าเท่ากับ	4 คะแนน
ต้องการปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3 คะแนน
ต้องการน้อย	มีค่าเท่ากับ	2 คะแนน
ต้องการน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบได้ให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

- เมื่อจัดเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ แล้วเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ นำมาวิเคราะห์ข้อมูล
- แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยหาค่า ความถี่ และค่าร้อยละ
- แบบสอบถามตอนที่ 2 ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดเกณฑ์การประเมินความต้องการ แบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

1.00 – 1.80	หมายถึงมีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81 – 2.60	หมายถึงมีความต้องการอยู่ในระดับน้อย
2.61 – 3.41	หมายถึงมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
3.41 – 4.20	หมายถึงมีความต้องการอยู่ในระดับมาก
4.21 – 5.00	หมายถึงมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

- เปรียบเทียบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าคะแนนที (t – test)
- เปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ค่า เอฟ (F – test) และหากพบความแตกต่างทำการวิเคราะห์ ต่อไป โดยการทดสอบเป็นรายคู่ ตามวิธี

ของ เชฟเฟ้ (Sheff 's Method)

6. ข้อมูลด้านความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละแล้วจัดเรียงลำดับความต้องการมากน้อย

7. ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังกล่าวข้างต้น ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package For Social Saience)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนประชากร
- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
- S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม (t-distribution)
- F แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม (F-distribution)
- SS แทน ผลบวกของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Sum of Square)
- MS แทน ค่าเฉลี่ยของความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
- df แทน ค่าชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
- q แทน ค่าความแตกต่างเป็นรายคู่
- * แทน ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- ** แทน ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในการศึกษาความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ใน ด้านช่วงอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม ด้านพาณิชยกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ดังนี้

1.00-1.80	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.81-2.60	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย
2.61-3.40	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
3.41-4.20	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับมาก
4.21-5.00	หมายถึง	มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์หาจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนและตามความต้องการหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน N=138	ร้อยละ
เพศ		
1.1 ชาย	67	48.55
1.2 หญิง	71	51.45
รวม	138	100.00
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 30 ปี	57	41.30
2.2 31-35 ปี	30	21.73
2.3 36 ปีขึ้นไป	51	36.97
รวม	138	100.00
3. สถานภาพการสมรส		
3.1 โสด	65	47.10
3.2 สมรส	60	43.48
3.3 อื่นๆ (หย่าร้าง เป็นหม้าย)	13	9.42
รวม	138	100.00
4. ระดับการศึกษา		
4.1 จบระดับประถมศึกษา	29	21.01
4.2 จบระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	54	39.13
4.3 จบสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	55	39.86
รวม	138	100.00
อาชีพ		
5.1 รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือทำงานในบริษัทห้างร้านต่างๆ	24	17.39
5.2 ค้าขาย (เป็นเจ้าของงานอิสระตัวแทนจำหน่ายหาบเร่ เป็นต้น)	24	17.39
5.3 ทำงานบริการ (เป็นช่างตัดเสื้อ ช่างเสริมสวย ช่างซ่อมทีวี เป็นต้น)	6	4.35
5.4 รับจ้าง (ในโรงงาน บริษัท หรือรับจ้างทั่วไปที่มีเงินประจำ)	52	37.68
5.5 อื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา)	32	23.19
รวม	138	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน N=138	ร้อยละ
6. รายได้ต่อเดือน		
6.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท	41	29.72
6.2 5,000-10,000 บาท	63	45.65
6.3 สูงกว่า 10,000 บาท	23	16.66
6.4 อื่นๆ (รายได้ไม่แน่นอน)	11	7.97
รวม	138	100.00
7. ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น		
7.1 ทำความต้องการเรียนในวันใด		
1) วันเสาร์	29	21.01
2) วันอาทิตย์	37	26.81
3) วันเสาร์-วันอาทิตย์	42	30.44
4) วันจันทร์-วันศุกร์	30	21.74
รวม	138	100.00
7.2 ช่วงเวลาต้องการเรียน		
1) รอบเช้า 09.00 น.-12.00 น.	57	41.31
2) รอบบ่าย 13.00 น.-16.00 น.	37	26.81
3) รอบค่ำ 17.00 น.-20.00 น.	44	31.88
รวม	138	100.00
7.3 ทำความต้องการศึกษาวิชาชีพด้วยวิธีใด		
1) สอนโดยครู-อาจารย์ในวิทยาลัย	52	35.50
2) เชิญวิทยากรจากภายนอก	40	32.61
3) เรียนโดยการฝึกในสถานประกอบการ	46	31.89
รวม	138	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน N=138	ร้อยละ
7.4 ทำนต้องการศึกษาวิชาชีพด้วยวิธีใด		
1) จัดเป็นรายบุคคล	49	35.50
2) จัดเป็นกลุ่มสนใจ	45	32.61
3) จัดเป็นชั้นเรียนปกติ	44	31.89
รวม	138	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่ามีประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 138 คน

1. จำแนกตามเพศ ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นชาย 67 คน คิดเป็นร้อยละ 48.55 เป็นหญิง 71 คน คิดเป็นร้อยละ 51.45 ตามลำดับ

2. จำแนกตามอายุประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มี 57 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 มีอายุ 31-35 ปี มี 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.73 มีอายุ 36 ปีขึ้นไป มี 51 คน คิดเป็นร้อยละ 36.97 ตามลำดับ

3. จำแนกตามสถานภาพการสมรส ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นโสดมี 65 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 สมรส มี 60 คน คิดเป็นร้อยละ 43.48 และอื่นๆ (หย่าร้าง เป็นหม้าย) มี 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.42 ตามลำดับ

4. จำแนกตามระดับการศึกษา ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่จบระดับประถมศึกษา มี 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.01 จบระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มี 54 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 จบสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มี 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39.86 ตามลำดับ

5. จำแนกตามอาชีพ ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่ประกอบอาชีพรับราชการหรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือทำงานในบริษัทห้างร้านต่าง ๆ มี 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 ค้าขาย (เป็นเจ้าของงานอิสระตัวแทนจำหน่ายหาบเร่ เป็นต้น) มี 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 ทำงานบริการ(เป็นช่างตัดเสื้อ ช่างเสริมสวย ช่างซ่อมทีวี เป็นต้น) มี 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.35 รับจ้าง (ในโรงงาน บริษัท หรือรับจ้างทั่วไปที่มีเงินประจำ) มี 52 คน คิดเป็นร้อยละ 37.68 และประกอบอาชีพอื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา) มี 32 คน คิดเป็นร้อยละ 23.19 ตามลำดับ

6. จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มี 41 คน คิดเป็นร้อยละ 29.72 รายได้ตั้งแต่ 5,000 – 10,000 บาท มี 63 คน คิดเป็นร้อยละ

45.65 รายได้สูงกว่า 10,000 บาท มี 23 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และรายได้อื่นๆ (รายได้ไม่แน่นอน) มี 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.97 ตามลำดับ

7. จำแนกตามความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

7.1 ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ต้องการเรียนในวันเสาร์ มี 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.01 วันอาทิตย์ มี 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.81 วันเสาร์- อาทิตย์ มี 42 คน คิดเป็นร้อยละ 30.44 วันจันทร์- วันศุกร์ มี 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 ตามลำดับ

7.2 ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ต้องการเรียนในรอบเช้า 09.00 น.- 12.00 น. มี 57 คน คิดเป็นร้อยละ 41.31 รอบบ่าย 13.00 น. – 16.00 น. มี 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.81 รอบค่ำ 17.00 น. - 12.00 น. มี 57 คน คิดเป็นร้อยละ 31.88 ตามลำดับ

7.3 ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ต้องการศึกษาวิชาชีพด้วยวิธีสอนโดยครู-อาจารย์ในวิทยาลัย มี 52 คน คิดเป็นร้อยละ 37.68 เชิญวิทยากรผู้ชำนาญจากภายนอก มี 40 คน คิดเป็นร้อยละ 29.98 เรียนโดยการฝึกงานในสถานประกอบการ มี 46 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

7.4 ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ต้องการศึกษาวิชาชีพด้วยวิธีจัดเป็นรายบุคคล มี 49 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 จัดเป็นกลุ่มสนใจ 15 คนขึ้นไป มี 45 คน คิดเป็นร้อยละ 32.61 จัดเป็นชั้นเรียนปกติ มี 44 คน คิดเป็นร้อยละ 31.89 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่าง
สมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ

ในการศึกษาความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่าง
สมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้คำนวณค่าสถิติพื้นฐานความต้องการแยก
เป็นโดยรวมและรายด้าน ปรากฏผลดังตาราง 4 - 8

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตร
วิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชน ในจังหวัดสมุทรปราการ
โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการทางการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	3.14	1.07	ปานกลาง
2. ด้านคหกรรม	3.40	0.90	ปานกลาง
3. ด้านพาณิชยกรรม	3.47	0.86	มาก
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	3.54	0.99	มาก
รวม	3.38	0.66	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ
ระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) และเมื่อพิจารณาเป็น
รายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านศิลปหัตถกรรม ($\bar{X} = 3.54$) มีความต้องการอยู่ใน
ระดับมาก ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านช่างอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.14$) มีความต้องการ
อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ
ระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ด้าน
ช่างอุตสาหกรรม จำแนกเป็นรายชื่อ

ความต้องการทางการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านช่างอุตสาหกรรม			
1. ช่างซ่อมโทรศัพท์มือถือ	3.43	1.41	มาก
2. ช่างซ่อมระบบเครื่องล่างรถยนต์	3.11	1.40	ปานกลาง
3. ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์	3.27	1.38	ปานกลาง
4. ช่างติดตั้งระบบแก๊สรถยนต์	2.71	1.35	ปานกลาง
5. ช่างประกอบผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	2.62	1.36	ปานกลาง
6. ช่างกลึงโลหะควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์	2.93	1.47	ปานกลาง
7. ช่างเขียนแบบไฟฟ้าและประมาณราคา	3.03	1.46	ปานกลาง
8. ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้าภายในบ้าน	3.77	1.30	มาก
9. ช่างซ่อมและประกอบคอมพิวเตอร์	3.75	1.47	มาก
10. ช่างซ่อมตัวถังรถยนต์	2.80	1.37	ปานกลาง
11. ช่างซ่อมเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน	2.99	1.38	ปานกลาง
12. ช่างติดตั้งเครื่องเสียงรถยนต์	3.20	1.47	ปานกลาง
13. ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์	3.25	1.46	ปานกลาง
รวม	3.14	1.07	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ
ระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ด้านช่างอุตสาหกรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$)
และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 8 ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้าภายในบ้าน
($\bar{X} = 3.77$) อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 4 ช่างติดตั้งระบบแก๊สรถยนต์
($\bar{X} = 2.71$) อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ
ระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชน ในจังหวัดสมุทรปราการ ด้านกิจกรรม

ความต้องการทางการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านกิจกรรม			
1. ขนมอบ	3.58	1.27	มาก
2. อาหารมังสวิรัต	3.22	1.31	ปานกลาง
3. อาหารนานาชาติ	3.79	1.20	มาก
4. การถนอมอาหาร	3.75	1.05	มาก
5. แก้วและการแต่งหน้าแก้วเพื่อการค้า	3.68	1.22	มาก
6. การตัดเย็บเสื้อผ้าสมัยนิยม	3.30	1.33	ปานกลาง
7. การตัดเย็บเสื้อผ้าอุตสาหกรรม	3.25	1.26	ปานกลาง
8. การตัดเย็บชุดนักเรียน	3.27	1.31	ปานกลาง
9. การซ่อมจักรอุตสาหกรรม	3.22	1.24	ปานกลาง
10. การปักจักรตัวอักษร	3.18	1.28	ปานกลาง
11. นวดหน้า - แต่งหน้า	3.43	1.38	มาก
12. การปั้นเล็บ	3.21	1.47	ปานกลาง
13. การนวดตัว-นวดฝ่าเท้า	3.62	1.31	มาก
14. การแต่งผมชายสมัยนิยม	3.30	1.29	ปานกลาง
15. การเปลี่ยนสีผม	3.15	1.46	ปานกลาง
รวม	3.40	0.90	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ด้านกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3 อาหารนานาชาติ ($\bar{X} = 3.79$) อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 15 การเปลี่ยนสีผม ($\bar{X} = 3.15$) อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตร
วิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ
ด้านพาณิชยกรรม

ความต้องการทางการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านพาณิชยกรรม			
1. พิมพ์ดีด	3.36	1.30	ปานกลาง
2. บัญชีธุรกิจ	3.36	1.21	ปานกลาง
3. บัญชีกิจการเสริมสวย	3.07	1.38	ปานกลาง
4. คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	4.10	1.10	มาก
5. โปรแกรมสำเร็จรูปด้านกราฟฟิก	3.70	1.30	มาก
6. คอมพิวเตอร์กับงานสำนักงาน	3.90	1.23	มาก
7. การส่งเสริมการขายและการโฆษณา	3.14	1.35	ปานกลาง
8. การเลขานุการ	2.93	1.38	ปานกลาง
9. การพัฒนาบุคลากรภาพ	3.67	1.23	มาก
รวม	3.47	0.86	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ
ระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ด้านพาณิชยกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) และ
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 4 คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ($\bar{X} = 4.10$)
อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 8 การเลขานุการ ($\bar{X} = 2.93$) อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ
ระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ด้าน
ศิลปหัตถกรรม

ความต้องการทางการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านศิลปหัตถกรรม			
1. การจัดดอกไม้สด	3.85	1.23	มาก
2. การร้อยมาลัย	3.46	1.35	มาก
3. การแกะสลักผักและผลไม้	3.43	1.35	มาก
4. การประดิษฐ์ดอกไม้จากผ้าใยบัว	3.46	1.23	มาก
5. การทำเทียนหอม	3.46	1.20	มาก
6. การปั้นแก้ว	3.75	1.15	มาก
7. การทำผ้าบาติก	3.57	1.27	มาก
8. การประดิษฐ์ดอกไม้จากดินหอม	3.38	1.26	ปานกลาง
9. การประดิษฐ์ของชำร่วยแบบต่าง ๆ	3.59	1.26	มาก
รวม	3.54	0.99	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการด้านศิลปหัตถกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1. การจัดดอกไม้สด ($\bar{X} = 3.85$) อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 8. การประดิษฐ์ดอกไม้จากดินหอม ($\bar{X} = 3.38$) อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 “ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน” โดยใช้ค่าคะแนนที (t-test) ปรากฏผลดังในตาราง 9-13

ตาราง 9 เปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้าน

ความต้องการทางการศึกษา	ชาย (n = 67)		หญิง (n = 71)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	3.72	0.62	2.59	1.13	7.26**
2. ด้านคหกรรม	2.96	0.89	3.81	0.70	-6.19**
3. ด้านพาณิชยกรรม	3.40	0.80	3.53	0.91	-0.88
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	3.09	0.94	3.97	0.83	-5.81**
รวม	3.29	0.68	3.48	0.63	-0.10

จากตาราง 9 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านพาณิชยกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ ด้านช่างอุตสาหกรรมเป็นรายข้อ

ความต้องการด้านการศึกษา	ชาย (n = 67)		หญิง (n = 71)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านช่างอุตสาหกรรม					
1. ช่างซ่อมโทรศัพท์มือถือ	3.96	1.13	2.93	1.48	4.57**
2. ช่างซ่อมระบบเครื่องล่างรถยนต์	3.76	1.14	2.49	1.36	5.93**
3. ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์	3.90	0.97	2.68	1.45	5.82**
4. ช่างติดตั้งระบบแก๊สรถยนต์	3.28	1.21	2.17	1.26	5.27**
5. ช่างประกอบผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	3.25	1.34	2.03	1.09	5.86**
6. ช่างกลึงโลหะควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์	3.55	1.23	2.34	1.45	5.29**
7. ช่างเขียนแบบไฟฟ้าและประมาณราคา	3.66	1.21	2.44	1.43	5.41**
8. ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้าภายในบ้าน	4.16	0.89	3.39	1.51	3.65**
9. ช่างซ่อมและประกอบคอมพิวเตอร์	4.31	1.90	3.23	1.60	4.68**
10. ช่างซ่อมตัวถังรถยนต์	3.36	1.25	2.27	1.27	5.06**
11. ช่างซ่อมเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน	3.55	1.09	2.45	1.41	5.14**
12. ช่างติดตั้งเครื่องเสียงรถยนต์	3.84	1.12	2.61	1.52	5.41**
13. ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์	3.79	1.08	2.73	1.60	4.57**
รวม	3.72	0.62	2.59	1.13	7.26**

จากตาราง 10 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ด้านช่างอุตสาหกรรมโดยรวมและรายข้อทุกข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 เปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ ด้านกิจกรรม เป็นรายข้อ

ความต้องการทางการศึกษา	ชาย (n = 67)		หญิง (n = 71)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านกิจกรรม					
1. ขนมอบ	3.00	1.23	4.13	1.60	-5.75**
2. อาหารมังสวิรัต	2.94	1.25	3.49	1.06	-2.52**
3. อาหารนานาชาติ	3.25	1.22	4.30	1.31	-5.60**
4. การถนอมอาหาร	3.34	1.08	4.13	0.87	-4.68**
5. แก้วและการแต่งหน้าแก้วเพื่อการค้า	3.18	1.29	4.15	0.95	-5.34**
6. การตัดเย็บเสื้อผ้าสมัยนิยม	2.84	1.27	3.75	1.23	-4.26**
7. การตัดเย็บเสื้อผ้าอุตสาหกรรม	2.90	1.18	3.58	1.25	-3.28**
8. การตัดเย็บชุดนักเรียน	2.94	1.27	3.58	1.28	-2.92**
9. การซ่อมจักรอุตสาหกรรม	3.24	1.18	3.21	1.30	0.12
10. การปักจักรตัวอักษร	2.78	1.13	3.56	1.30	-3.76**
11. นวดหน้า - แต่งหน้า	2.81	1.34	4.03	1.15	-5.74**
12. การเพ้นเล็บ	2.46	1.29	3.92	1.28	-6.61**
13. การนวดตัว-นวดฝ่าเท้า	3.04	1.36	4.17	1.04	-5.46**
14. การแต่งผมชายสมัยนิยม	3.05	1.37	3.54	1.16	-2.26*
15. การเปลี่ยนสีผม	2.61	1.39	3.66	1.36	-4.47**
รวม	2.96	0.89	3.81	0.70	-6.19**

จากตาราง 11 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ด้านกิจกรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นข้อ 14 การแต่งผมชายสมัยนิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อ 9 การซ่อมจักรอุตสาหกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ ด้านพาณิชยกรรม เป็นรายชื่อ

ความต้องการทางการศึกษา	ชาย (n = 67)		หญิง (n = 71)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านพาณิชยกรรม					
1. พิมพ์ดีด	3.27	1.38	3.44	1.21	-0.75
2. บัญชีธุรกิจ	3.22	1.17	3.48	1.25	-1.23
3. บัญชีกิจการเสริมสวย	2.75	1.34	3.38	1.36	-2.74**
4. คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	4.06	1.07	4.14	1.13	-0.43
5. โปรแกรมสำเร็จรูปด้านกราฟฟิก	3.79	1.25	3.61	1.34	0.83
6. คอมพิวเตอร์กับงานสำนักงาน	3.90	1.16	3.90	1.30	-0.02
7. การส่งเสริมการขายและการโฆษณา	3.28	1.34	3.01	1.36	1.16
8. การเลขานุการ	2.78	1.34	3.08	1.41	-1.31
9. การพัฒนาบุคลากร	3.58	1.13	3.76	1.32	-0.84
รวม	3.40	0.80	3.53	0.91	-0.88

จากตาราง 12 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ด้านพาณิชยกรรมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าข้อ 3 บัญชีกิจการเสริมสวย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ
ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ ด้านศิลปหัตถกรรม เป็นรายชื่อ

ความต้องการทางการศึกษา	ชาย (n = 67)		หญิง (n = 71)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านศิลปหัตถกรรม					
1. การจัดดอกไม้สด	3.21	1.29	4.45	0.77	-6.78**
2. การร้อยมาลัย	2.82	1.34	4.06	1.05	-5.97**
3. การแกะสลักผักและผลไม้	2.81	1.25	4.03	1.15	-5.94**
4. การประดิษฐ์ดอกไม้จากผ้าใยบัว	3.04	1.23	3.86	1.08	-4.11**
5. การทำเทียนหอม	3.04	1.19	3.85	1.07	-4.12**
6. การปั้นแก้ว	3.60	1.08	3.89	1.21	-1.47
7. การทำผ้าบาติก	3.28	1.25	3.85	1.23	-2.64**
8. การประดิษฐ์ดอกไม้จากดินหอม	2.93	1.23	3.80	1.14	-4.33**
9. การประดิษฐ์ของชำร่วยแบบต่าง ๆ	3.12	1.23	4.03	1.12	-4.52**
รวม	3.09	0.94	3.97	0.83	-5.81**

จากตาราง 13 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ด้านศิลปหัตถกรรมโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นข้อ 6 การปั้นแก้ว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 “ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอายุต่างกันมีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน” โดยใช้ค่าความแปรปรวน (F-test) ดังปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการด้านการศึกษา	ต่ำกว่า 30 ปี (n = 57)		31-35 ปี (n = 30)		36 ปีขึ้นไป (n = 51)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	3.34	1.08	3.01	0.99	2.97	1.10
2. ด้านเกษตรกรรม	3.48	0.95	3.29	0.80	3.34	0.92
3. ด้านพาณิชยกรรม	3.78	0.77	3.22	0.81	3.23	0.88
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	3.55	1.05	3.22	1.02	3.71	0.86
รวม	3.54	0.71	3.19	0.56	3.31	0.62

จากตาราง 14 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีมีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการโดยรวมสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม ($\bar{X} = 3.54$)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีมีความต้องการหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ สูงกว่าประชาชนที่มีอายุ 31-35 ปีและ 36 ปี ขึ้นไปในทุกด้าน

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแปรปรวนความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนกตามอายุโดยรวม
และรายด้าน

ความต้องการทางการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.27	2.13	1.84
	ภายในกลุ่ม	134	154.85	1.15	
	รวม	136	159.12		
2. ด้านคหกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.83	0.41	0.50
	ภายในกลุ่ม	134	111.84	0.83	
	รวม	136	112.67		
3. ด้านพาณิชยกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	10.27	5.13	7.51**
	ภายในกลุ่ม	134	91.68	0.68	
	รวม	136	101.96		
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.34	2.17	2.25
	ภายในกลุ่ม	134	129.29	0.96	
	รวม	136	133.64		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.76	1.38	3.24*
	ภายในกลุ่ม	134	57.09	0.42	
	รวม	136	59.85		

จากตาราง 15 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพาณิชยกรรมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับด้านพาณิชยกรรม ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น เพื่อให้ทราบว่า มีรายใดบ้างที่แตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') ดังตาราง 16 ต่อไปนี้

ตาราง 16 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนกตามอายุ ด้านพหุคูณกรรม

อายุ		31-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 30 ปี
	$\bar{X}$	3.22	3.23	3.78
1. 31-35 ปี	3.22	-	0.01	0.56**
2. 36 ปีขึ้นไป	3.23		-	0.15**
3. ต่ำกว่า 30 ปี	3.78			-

จากตาราง 16 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความต้องการ
ทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น สูงกว่าผู้ที่มีอายุ 31-35 ปี และผู้ที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 “ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน” โดยใช้ค่าเอฟเทส (F-test) ปรากฏผลดังตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามสถานภาพการสมรสโดยรวมและรายด้าน

ความต้องการทางการศึกษา	โสด (n = 65)		สมรส (n = 60)		อื่นๆ (หย่าร้าง ,หม้าย) (n = 13)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	3.43	0.95	2.97	1.04	2.40	1.37
2. ด้านคหกรรม	3.42	0.92	3.29	0.89	3.72	0.86
3. ด้านพาณิชยกรรม	3.62	0.87	3.33	0.86	3.35	0.76
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	3.55	0.99	3.47	0.97	3.86	1.04
รวม	3.50	0.67	3.27	0.64	3.33	0.61

จากตาราง 17 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีสถานภาพโสด มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการโดยรวมสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม ($\bar{X} = 3.50$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านช่างอุตสาหกรรมและด้านพาณิชยกรรมประชาชน ที่มีสถานภาพโสด มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการสูงกว่าผู้ที่สมรสแล้ว และสถานภาพอื่นๆ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.43, 3.62$) ด้านคหกรรม ประชาชนที่มีสถานภาพอื่นๆ (หย่าร้าง เป็นหม้าย) มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ สูงกว่าผู้ที่เป็นโสดและสมรสแล้ว โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.72$) และด้านศิลปหัตถกรรม ประชาชนที่มีสถานภาพอื่นๆ (หย่าร้าง เป็นหม้าย) มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ สูงกว่าผู้ที่เป็นโสดและสมรสแล้ว โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.86$)

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแปรปรวนความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนก ตามสถานภาพ
การสมรสโดยรวมและรายด้าน

ความต้องการทางการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	14.31	7.15	6.65**
	ภายในกลุ่ม	135	145.30	1.07	
	รวม	137	159.62		
2. ด้านเกษตรกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.09	1.04	1.27
	ภายในกลุ่ม	135	110.94	0.82	
	รวม	137	113.04		
3. ด้านพาณิชยกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.78	1.39	1.87
	ภายในกลุ่ม	135	100.13	0.74	
	รวม	137	102.92		
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.58	0.79	0.80
	ภายในกลุ่ม	135	132.67	9.83	
	รวม	137	134.26		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.80	0.90	2.08
	ภายในกลุ่ม	135	58.64	0.43	
	รวม	137	60.44		

จากตาราง 18 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับด้านช่างอุตสาหกรรม ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้น เพื่อให้ทราบว่ามีความแตกต่างกันจึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') ปรากฏผลดังตาราง 19 ต่อไปนี้

ตาราง 19 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนกตามสถานภาพการ
สมรสด้านช่างอุตสาหกรรม

สถานภาพ		อื่น ๆ (หย่าร้าง, หม้าย)	สมรส	โสด
	$\bar{X}$	2.40	2.97	3.43
1. อื่น ๆ (หย่าร้าง, หม้าย)	2.40	-	0.46	1.03**
2. สมรส	2.97	-	-	0.57
3. โสด	3.43	-	-	-

จากตาราง 19 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีสถานภาพเป็นโสด มีความต้องการ
ทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น สูงกว่าประชาชนที่มีสถานภาพ อื่น ๆ (หย่าร้าง หม้าย) อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 “ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน” โดยใช้ค่าความแปรปรวน (F-test) ปรากฏผลดังตาราง 20

ตาราง 20 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการทางการศึกษา	จบระดับ ประถมศึกษา (n = 29)		จบระดับ มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า (n = 54)		จบสูงกว่าระดับ มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า (n = 55)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	3.02	1.14	3.02	1.08	3.31	1.03
2. ด้านเกษตรกรรม	3.08	1.01	3.30	0.84	3.64	0.85
3. ด้านพาณิชยกรรม	2.88	0.90	3.41	0.74	3.82	0.78
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	3.26	1.07	3.42	0.95	3.82	0.93
	3.06	0.72	3.29	0.56	3.65	0.62

จากตาราง 20 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม ($\bar{X} = 3.65$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าประชาชนที่จบสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ สูงกว่าประชาชนที่จบระดับประถมศึกษาและจบระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าในทุกด้าน

ตาราง 21 เปรียบเทียบความแปรปรวนความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามระดับการศึกษา
โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการด้านการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.27	1.09	0.93
	ภายในกลุ่ม	134	156.34	1.16	
	รวม	137	159.62		
2. ด้านคหกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	7.39	2.46	3.12*
	ภายในกลุ่ม	134	105.65	0.78	
	รวม	137	113.04		
3. ด้านพาณิชยกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	16.93	5.64	8.80**
	ภายในกลุ่ม	134	85.98	0.64	
	รวม	137	102.92		
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	7.24	3.66	3.85*
	ภายในกลุ่ม	134	127.01	0.39	
	รวม	137	134.26		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	7.32	3.66	9.31**
	ภายในกลุ่ม	134	43.12	0.39	
	รวม	137	60.44		

จากตาราง 21 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านพาณิชยกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านคหกรรมและด้านศิลปหัตถกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับด้านพาณิชย์กรรม ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านคหกรรมและด้านศิลปหัตถกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น เพื่อให้ทราบว่ามี รายคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') ปรากฏผลดังตาราง 22 -25 ต่อไปนี้

ตาราง 22 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนกตามระดับการศึกษา
ด้านคหกรรม

ระดับการศึกษา		จบระดับ ประถมศึกษา	จบระดับ มัธยมหรือ เทียบเท่า	จบสูงกว่า ระดับมัธยม หรือเทียบเท่า
	$\bar{X}$	3.08	3.30	3.64
1. จบระดับประถมศึกษา	3.08	-	0.22	0.56*
2. จบระดับมัธยมหรือเทียบเท่า	3.30		-	0.34
3. จบสูงกว่าระดับมัธยมหรือ เทียบเท่า	3.64			

จากตาราง 22 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่จบสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นด้านคหกรรม แตกต่างจากประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่จบระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนกตามระดับการศึกษา
ด้านพาณิชยกรรม

ระดับการศึกษา				
		จบระดับ ประถมศึกษา	จบระดับ มัธยมหรือ เทียบเท่า	จบสูงกว่า ระดับมัธยม หรือเทียบเท่า
	$\bar{X}$	2.88	3.41	3.82
1. จบระดับประถมศึกษา	2.88	-	5.31*	0.93**
2. จบระดับมัธยมหรือเทียบเท่า	3.41		-	0.41
3. จบสูงกว่าระดับมัธยมหรือ เทียบเท่า	3.82			-

จากตาราง 23 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่จบสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน สูงกว่าผู้ที่จบระดับประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประชาชนที่จบมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่ามีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันสูงกว่าผู้ที่จบระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามระดับการศึกษา
ด้านศิลปหัตถกรรม

ระดับการศึกษา				
		จบระดับ ประถมศึกษา	จบระดับ มัธยมหรือ เทียบเท่า	จบสูงกว่า ระดับมัธยม หรือเทียบเท่า
	$\bar{X}$	3.26	3.42	3.82
1. จบระดับประถมศึกษา	3.26	-	0.16	0.55*
2. จบระดับมัธยมหรือเทียบเท่า	3.42		-	0.40
3. จบสูงกว่าระดับมัธยมหรือ เทียบเท่า	3.82			-

จากตาราง 24 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่จบสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น สูงกว่าผู้ที่จบระดับประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นๆ แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 “ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอาชีพแตกต่าง มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการทั้ง 4 ด้าน แตกต่าง กัน” โดยใช้ค่าความแปรปรวน (F-test) ปรากฏผลดังตาราง 25

ตาราง 25 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอาชีพโดยรวมและรายด้าน

ความต้องการทางการศึกษา	รับราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ/ บริษัทห้างร้าน (n = 24)		ค้าขาย (n = 24)		ทำงาน บริการ (n = 6)		รับจ้าง (n = 52)		อื่น ๆ (n = 32)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	3.16	1.15	2.72	1.21	3.38	0.81	3.31	0.90	3.11	1.18
2. ด้านคหกรรม	3.69	0.80	3.73	0.69	2.91	0.63	3.00	0.96	3.65	0.81
3. ด้านพาณิชยกรรม	3.62	0.72	3.26	0.82	3.01	0.76	3.47	0.94	3.58	0.86
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	3.84	0.82	3.75	0.90	2.40	0.83	3.29	1.00	3.79	0.95
รวม	3.58	0.55	3.39	0.60	2.93	0.59	3.27	0.71	3.53	0.66

จากตาราง 25 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีอาชีพรับราชการหรือเป็นพนักงานงานรัฐวิสาหกิจ หรือทำงานบริษัทห้างร้านต่าง ๆ มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการโดยรวมสูงกว่าอีก 4 กลุ่ม ($\bar{X} = 3.58$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านช่างอุตสาหกรรม ประชาชนที่มีอาชีพบริการมีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ สูงกว่ากลุ่มอื่นโดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.38$) ด้านคหกรรม มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ สูงกว่ากลุ่มอื่นโดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.73$) ด้านพาณิชยกรรมและด้านศิลปหัตถกรรม พบว่าประชาชนที่มีอาชีพรับราชการหรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือทำงานบริษัทห้างร้านต่าง ๆ มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.62, 3.58$) ตามลำดับ

ตาราง 26 เปรียบเทียบความแปรปรวนความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการจำแนกตามอาชีพโดยรวม
และรายด้าน

ความต้องการด้านการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	6.02	1.50	1.30
	ภายในกลุ่ม	133	153.59	1.15	
	รวม	137	159.62		
2. ด้านคหกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	16.51	4.28	5.68**
	ภายในกลุ่ม	133	96.53	0.73	
	รวม	137	113.04		
3. ด้านพาณิชยกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	3.23	0.80	0.37
	ภายในกลุ่ม	133	98.68	0.75	
	รวม	137	102.92		
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4	16.09	4.02	4.53**
	ภายในกลุ่ม	133	118.16	0.88	
	รวม	137	134.26		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.56	0.89	2.08
	ภายในกลุ่ม	133	56.88	0.42	
	รวม	137			

จากตาราง 26 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการ
ทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ด้านคหกรรมและด้านศิลปหัตถกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้น
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับด้านคหกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม ซึ่งแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้น เพื่อให้ทราบว่ามียาอยู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน จึงนำไปทดสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') ปรากฏผลดังตาราง 27-28 ต่อไปนี้

ตาราง 27 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอาชีพ ด้าน
ทหกรรม

อาชีพ						
		ทำงาน บริการ	รับจ้าง	อื่น ๆ นักเรียน นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ/ บริษัทห้าง ร้านต่าง ๆ	ค้าขาย
	$\bar{X}$	2.91	3.00	3.65	3.69	3.73
1. ทำงานบริการ	2.91	-	0.09	0.65*	0.78	0.82
2. รับจ้าง	3.00		-	0.78	0.68*	0.73*
3. อื่น ๆ	3.65			-	0.04	0.08
4. รับราชการ /พนักงาน รัฐวิสาหกิจ/บริษัทห้าง ร้านต่าง ๆ	3.69				- - -	0.04 - -
5. ค้าขาย	3.73					-

จากตาราง 27 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีอาชีพค้าขาย และรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ/บริษัทห้างร้านต่าง ๆ มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น สูงกว่าผู้ที่มีอาชีพรับจ้าง และผู้ที่มีอาชีพอื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา) มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นสูงกว่าผู้ที่มีอาชีพทำงานบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอาชีพ ด้าน
ศิลปหัตถกรรม

อาชีพ		ทำงาน บริการ	รับจ้าง	ค้าขาย	อื่น ๆ นักเรียน นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ/ บริษัท ห้าง ร้านต่างๆ
	$\bar{X}$	2.40	3.29	3.75	3.79	3.84
1. ทำงานบริการ	2.40	-	0.63	1.34*	1.38*	1.43*
2. รับจ้าง	3.29		-	0.46	0.50	0.55
3. ค้าขาย	3.75			-	0.04	0.09
4. อื่น ๆ	3.79				-	0.05
5. รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ/บริษัทห้างร้านต่างๆ	3.84					-

จากตาราง 27 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีอาชีพรับราชการ หรือเป็นพนักงาน
รัฐวิสาหกิจหรือบริษัทห้างร้านต่าง ๆ และที่มีอาชีพอื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา) และที่มีอาชีพค้าขาย มีความ
ต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น สูงกว่าผู้ที่มีอาชีพทำงานบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.6 เปรียบเทียบอายุ ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 “ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน” โดย ใช้ค่าเอฟเทส (F-test) ปรากฏผลดังตาราง 29

ตาราง 29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามรายได้ โดยรวมและรายด้าน

รายได้	ต่ำกว่า 5,000 บาท (n = 41)		5,000-10,000 บาท (n = 63)		สูงกว่า 10,000 บาท (n = 23)		อื่น ๆ (รายได้ไม่ แน่นอน) (n = 11)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	3.17	1.08	3.07	1.09	3.32	0.99	2.98	1.23
2. ด้านคหกรรม	3.31	0.83	3.34	0.96	3.51	0.79	3.75	1.05
3. ด้านพาณิชยกรรม	3.33	0.87	3.52	0.87	3.53	0.84	3.54	0.87
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	3.52	0.98	3.46	1.00	3.60	1.00	4.01	0.86
รวม	3.33	0.66	3.53	0.68	3.49	0.64	3.57	0.58

จากตาราง 29 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีรายได้อื่นๆ (รายได้ไม่แน่นอน) มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการโดยรวมสูงกว่า อีก 3 กลุ่ม ($\bar{X} = 3.57$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านช่างอุตสาหกรรมประชาชนที่มีรายได้สูงกว่า 10,000 บาท มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.32$) ด้านคหกรรม ด้านพาณิชยกรรมและด้านศิลปหัตถกรรม ประชาชนมีความต้องการหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการสูงกว่ากลุ่มอื่น โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.75, 3.54, 4.01$) ตามลำดับ

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแปรปรวนความต้องการ ทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัย
สารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามรายได้
โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการทางการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.37	0.45	0.38
	ภายในกลุ่ม	134	158.24	1.18	
	รวม	137	159.62		
2. ด้านคหกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.11	0.70	0.85
	ภายในกลุ่ม	134	110.92	0.82	
	รวม	137	113.04		
3. ด้านพาณิชยกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.09	0.36	0.48
	ภายในกลุ่ม	134	101.82	0.76	
	รวม	137	102.92		
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.90	0.96	0.98
	ภายในกลุ่ม	134	131.36	0.98	
	รวม	137	134.26		
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.66	0.27	0.61
	ภายในกลุ่ม	134	59.62	0.44	
	รวม	137	60.48		

จากตาราง 30 แสดงว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการ
ทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

จากจำนวนแบบสอบถาม 138 ฉบับ มีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิดในตอนที่ 4 ที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการทั้งสิ้น 106 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 76.81 ผู้วิจัยจึงได้นำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) คำตอบและได้นำเสนอจัดเรียงตามลำดับประเภทวิชา

ตาราง 31 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ด้านช่างอุตสาหกรรม	
1.1 ควรเน้นฝึกในสถานประกอบการจริง	11
1.2 ควรสอนให้ลงรายละเอียดมากๆ และเน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	8
1.3 ควรมีการเปิดสอนด้านการซ่อมเครื่องคอมพิวเตอร์ให้มากขึ้นกว่าเดิม	3
1.4 ควรเพิ่มการจัดหลักสูตรการสอนให้หลากหลายและครอบคลุม	2
1.5 ควรจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	2
1.6 ควรเชิญผู้ชำนาญเฉพาะทางจากบุคคลภายนอกมาเป็นผู้ฝึกสอน	2
1.7 ควรเปิดประเภทวิชาด้านอุตสาหกรรมในรอบเช้าด้วย	1
2. ด้านคหกรรม	
2.1 ควรเพิ่มจำนวนห้องเรียนในการเปิดสอนวิชาอาหาร-ขนม	5
2.2 จัดการเรียนการสอนเน้นฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีเพื่อประกอบอาชีพได้	5
2.3 ควรจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	3
2.4 ควรจัดการเรียนการสอนโดยนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้เพื่อก้าวทันสภาพปัจจุบัน	2
2.5 ควรเพิ่มจำนวนห้องเรียนในวันเสาร์และวันอาทิตย์ให้มากขึ้นเพราะคนทำงานไม่สามารถเรียนวันธรรมดาได้	2

ตาราง 31 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
2.6 ควรนำไปฝึกอบรมอาชีพในสถานประกอบการจริง เพื่อผู้เรียนสามารถทำได้จริง และมีรายได้	1
2.7 ความเพิ่มอาจารย์สอนให้มากกว่านี้	1
2.8 ควรเปิดสอนแกะสลักผักผลไม้หลายๆ รูปแบบ	1
3. ด้านพาณิชยกรรม	
3.1 ควรเพิ่มจำนวนห้องเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และเปิดสอนหลายๆ โปรแกรม โดยเฉพาะโปรแกรมที่ต้องใช้ในสำนักงาน	5
3.2 ควรจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	3
3.3 การจัดการเรียนการสอนควรเน้นฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีเพื่อนำไปประกอบอาชีพ	2
4. ด้านศิลปหัตถกรรม	
4.1 การจัดการเรียนการสอนควรเน้นฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีเพื่อนำไปประกอบอาชีพ	5
4.2 ควรเปิดสอนด้านวิชาการดนตรีสากลและวิชาภาษาอังกฤษ	2
4.3 ควรจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน	1
4.4 ควรเพิ่มการสอนทำเทียนเจล ประดิษฐ์ดอกไม้จากถุงน่อง การถักโคเซ	1
5. ข้อเสนอแนะอื่นๆ	
5.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์ประเภทวิชาที่เปิดสอนให้ทั่วถึง เช่น ทำแผ่นพับ	28
5.2 เชิญผู้ที่มีความชำนาญในแต่ละด้านมาเป็นวิทยากรในการสอน	6
5.3 ควรมีการฝึกงานในโรงงานอุตสาหกรรมจริง	4

จากตาราง 31 แสดงว่าข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ จำแนกเป็นประเภทวิชา ดังนี้

ด้านช่างอุตสาหกรรม ที่มีความถี่มากที่สุดคือ ควรเน้นฝึกงานในสถานประกอบการจริง รองลงมาคือ ควรสอนให้ลงรายละเอียดมาก ๆ และเน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี

ด้านคหกรรม ที่มีความถี่มากที่สุดคือ ควรเพิ่มจำนวนห้องในการเปิดสอนวิชาเกี่ยวกับอาหาร – ขนมและการจัดการเรียนการสอนควรเน้นฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีเพื่อประกอบเป็นอาชีพได้ รองลงมาคือ ควรจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน

ด้านพาณิชยกรรม ที่มีความถี่มากที่สุดคือควรเพิ่มจำนวนห้องเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และเปิดสอนหลาย ๆ โปรแกรม โดยเฉพาะโปรแกรมที่ต้องใช้ในสำนักงาน รองลงมาคือ ควรจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอน

ด้านศิลปหัตถกรรม ที่มีความถี่มากที่สุดคือ การจัดการเรียนการสอนควรเน้น ฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีเพื่อประกอบเป็นอาชีพได้ รองลงมาคือ ควรเปิดสอนด้านวิชาการดนตรีสากลและวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่มีความถี่มากที่สุดคือ ควรประชาสัมพันธ์ประเภทวิชาที่เปิดสอนให้ทั่วถึง เช่น จัดทำแผ่นพับ ลำดับรองลงมาคือ ควรเชิญผู้ที่มีความชำนาญในแต่ละด้านมาเป็นวิทยากรในการสอน เพื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้า ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการใน 4 ด้าน ด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม ด้านพาณิชยกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ การศึกษาและรายได้ต่อเดือน
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการใน 4 ด้านได้แก่ ด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม ด้านพาณิชยกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อใช้ประกอบเป็นแนวทางในการปรับปรุงและจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนจังหวัดสมุทรปราการ
2. ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ข้อมูลเบื้องต้นสำหรับวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ และสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อใช้ประกอบเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการดำเนินการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาอาชีพ แก่ผู้อาศัยในชุมชนจังหวัดสมุทรปราการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในชุมชน 22 แห่ง ในพื้นที่นครสมุทรปราการ ซึ่งมีจำนวน 3,636 หลังคาเรือน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งชุมชนออกเป็น 3 ขนาด จากนั้นสุ่มชุมชนแต่ละขนาดมา 1 ชุมชน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ชุมชนขนาดใหญ่ ได้แก่ ชุมชนคลองตาเค็ดฝั่งตะวันตก มีจำนวน 262 หลังคาเรือน ชุมชนขนาดกลาง ได้แก่ ชุมชนสายลวดชอย 4 (ภาณุรังษี) มีจำนวน 182 คน และชุมชนขนาดเล็ก ได้แก่ ชุมชนแสนสุข มีจำนวน 109 คน รวมทั้งหมดจำนวน 553 คนจากนั้นสุ่มอย่างมีสัดส่วน 27% ของ ทั้ง 3 ชุมชน ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนในแต่ละชุมชน คือ ชุมชนคลองตาเค็ดฝั่งตะวันตก จำนวน 70 คน ชุมชนสายลวดชอย 4 (ภาณุรังษี) จำนวน 50 คน และชุมชนแสนสุข จำนวน 30 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 150 คน และใช้คนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 150 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนและความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ พระยะสัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ใน 4 ด้าน ดังนี้ คือ ด้านช่าง อุตสาหกรรม ด้านคหกรรม ด้านพาณิชยกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้ให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึง ประธานชุมชนทั้ง 3 ชุมชน เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากประชาชน 3 ชุมชน พร้อมขอแผนที่ตั้ง ของชุมชนเพื่อใช้ในการวางแผนเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอความอนุเคราะห์ประธานชุมชนออก เสียงตามสายในชุมชน ให้ผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมารับแบบสอบถาม รวมทั้งสิ้น 140 หลังคาเรือน แล้วนัดหมายมาขอรับแบบสอบถามกลับคืนภายใน 1 สัปดาห์

3. วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 138 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.00

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนและความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้น ทำการวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ แล้วคำนวณค่าร้อยละ

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ ใช้ t-test ส่วนอายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ใช้ F-test และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe)

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ จัดเรียงลำดับจำนวนความถี่จากมากไปหาน้อย

ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติดังกล่าว ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 138 คน เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน สรุปได้ดังนี้

1.1 เพศ พบว่า ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากเป็นเพศ หญิง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 51.45 เพศชาย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 48.55

1.2 อายุ พบว่า ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากมีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 อายุ 36 ปีขึ้นไป จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 36.97 และอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.73 ตามลำดับ

1.3 สถานภาพการสมรส พบว่า ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากมีสถานภาพโสด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 สถานภาพสมรส จำนวน 60 คน คิดเป็น ร้อยละ 43.48 และสถานภาพอื่นๆ (หย่าร้าง เป็นหม้าย) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.42 ตามลำดับ

1.4 ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากจบสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39.86 จบระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 และจบระดับประถมศึกษา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.01 ตามลำดับ

1.5 อาชีพ พบว่า ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากมีอาชีพรับจ้าง (ในโรงงาน หรือรับจ้างทั่วไปที่มีเงินประจำ) จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 37.68 อาชีพอื่นๆ (นักเรียน นักศึกษา) จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 23.19 อาชีพค้าขาย (เป็นเจ้าของงานอิสระ ตัวแทนจำหน่าย หาบเร่ เป็นต้น)จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 รับราชการหรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือทำงานในบริษัทห้างร้านต่างๆ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 และอาชีพทำงานบริการ (เป็นช่างตัดเสื้อ ช่างเสริมสวย ช่างซ่อมทีวี เป็นต้น) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.35 ตามลำดับ

1.6 รายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากมีรายได้ 5,000-10,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.65 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 29.72 รายได้สูงกว่า 10,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และอื่นๆ (ไม่มีรายได้แน่นอน) จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.97 ตามลำดับ

1.7 ความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พบว่า

1) ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ต้องการเรียนในวันเสาร์ มี 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.01 วันอาทิตย์ มี 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.81 วันเสาร์- อาทิตย์ มี 42 คน คิดเป็นร้อยละ 30.44 วันจันทร์- วันศุกร์ มี 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 ตามลำดับ

2) ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ต้องการเรียนในรอบเช้า 09.00 น.- 12.00 น. มี 57 คน คิดเป็นร้อยละ 41.31 รอบบ่าย 13.00 น. – 16.00 น. มี 37 คน คิดเป็นร้อยละ 26.81 รอบค่ำ 17.00 น. - 20.00 น. มี 57 คน คิดเป็นร้อยละ 31.88 รอบเช้า 09.00 น. - 12.00 น. มี 57 คน คิดเป็นร้อยละ 21.01 - 20.00 น. มี 44 คน คิดเป็นร้อยละ 31.88

3) ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการต้องการศึกษาวิชาชีพด้วยวิธีสอนโดยครู-อาจารย์ในวิทยาลัย มี 52 คน คิดเป็นร้อยละ 37.68 เชิญวิทยากรผู้ชำนาญจากภายนอก มี 40 คน คิดเป็นร้อยละ 29.98 เรียนโดยการฝึกงานในสถานประกอบการ มี 46 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

4) ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ต้องการศึกษาวิชาชีพด้วยวิธีจัดเป็นรายบุคคล มี 49 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 จัดเป็นกลุ่มสนใจ 15 คนขึ้นไป มี 45 คน คิดเป็นร้อยละ 32.61 จัดเป็นชั้นเรียนปกติ มี 44 คน คิดเป็นร้อยละ 31.89 ตามลำดับ

2. ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

4.1 ด้านอุตสาหกรรม ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ต้องการให้น้ำมันฝึกงานในสถานประกอบการจริง และควรสอนให้ลงรายละเอียดมากๆ และเน้นปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี

4.2 ด้านคหกรรม ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เห็นควรให้เพิ่มจำนวนห้องในการเปิดสอนวิชาเกี่ยวกับอาหาร-ขนม และการจัดการธนาคารสอนควรเน้นฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีเพื่อประกอบอาชีพได้

4.3 ด้านพัฒนยกรรม ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เห็นควรเพิ่มจำนวนห้องเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และเปิดสอนหลายๆ โปรแกรม โดยเฉพาะโปรแกรมที่ต้องใช้ในสำนักงาน

4.4 ด้านศิลปหัตถกรรม ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนควรเน้นฝึกปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีเพื่อประกอบอาชีพได้

4.5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เห็นควรเชิญผู้ที่มีความชำนาญในแต่ละด้าน มาเป็นวิทยากรในการสอน เพื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างผลการวิเคราะห์ปรากฏประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การเรียนการสอนยังไม่ได้มีการตอบสนองความต้องการในด้านต่างๆ เท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากข้อเสนอแนะในแต่ละด้านที่ส่วนใหญ่ต้องการการเรียนการสอนด้านปฏิบัติมากกว่าทฤษฎีเพื่อนำไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งไม่สอดคล้องคล้อยกับงานวิจัยของ จันรรจา ขอบชิด (2542: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรีพบว่าพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการศึกษาด้านการศึกษาสายอาชีพ ประเภทวิชาชีพระยะสั้นมากที่สุดเพราะต้องการไปประกอบอาชีพอิสระ

เมื่อพิจารณาความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นรายด้าน โดยเรียงตามลำดับพบว่า

1.1 ด้านพาณิชยกรรม พบว่า ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรายวิชาที่กำหนดไว้สามารถนำไปใช้ได้ เพราะกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ได้แก่ โปรแกรม MS-Windows, MS-Word, MS-Excel, Page Maker, Power Point และ Photo Shop นอกจากนี้ยังมี พิมพ์ดีดไทย บัญชีธุรกิจ และหรือบัญชีกิจการเสริมสวย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมณเฑียร บุญช่วย (2540 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการการพัฒนาอาชีพของสตรีในชุมชนแออัดเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่าสตรีในชุมชนแออัดเขตยานนาวามีความต้องการด้านงานบัญชี พิมพ์ดีด มากที่สุดเพราะสามารถหางานได้ง่าย

1.2 ด้านศิลปหัตถกรรม พบว่า ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรายวิชาที่กำหนดไว้สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ นอกจากนั้นสามารถทำเป็นงานอดิเรกเพื่อพักผ่อนหย่อนใจอีกทางหนึ่งด้วย เช่น การจัดดอกไม้สด การประดิษฐ์ของชำร่วยต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิม มณีใส (2542 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านทักษะอาชีพ ของผู้อาศัยอยู่ในเคหะชุมชนแบบแฟลตคลองจั่น พบว่าผู้อาศัยอยู่ในเคหะชุมชนแบบแฟลตคลองจั่น มีความต้องการด้านงานประดิษฐ์ในระดับที่มากเพราะเป็นอาชีพอิสระ น่าสนใจ สามารถสร้างรายได้ให้ตนเองและครอบครัวได้

1.3 ด้านคหกรรม พบว่า ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรายวิชาที่กำหนดไว้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ ดังจะเห็นได้จากรายวิชา 15 รายการ มีระดับความต้องการปานกลางถึง 9 รายวิชา (จากตารางที่ 6) นอกจากนี้ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง ซึ่งมีเงินเดือนประจำอยู่แล้วถึงร้อยละ 37.68 ในขณะที่ผู้ประกอบอาชีพค้าขายซึ่งสามารถนำความรู้ด้านนี้ไปประกอบอาชีพได้ มีเพียงร้อยละ 17.39 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิม มณีใส (2542 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านทักษะอาชีพ ของผู้อาศัยอยู่ในเคหะชุมชนแบบแฟลตคลองจั่นพบว่าผู้อาศัยอยู่ในเคหะชุมชนแบบแฟลตคลองจั่น ซึ่งมีความต้องการด้านการประกอบอาหารในระดับปานกลาง เพราะสามารถนำไปประกอบอาชีพได้และสามารถนำไปใช้ในครัวเรือนเป็นการลดค่าใช้จ่าย

1.4 ด้านช่างอุตสาหกรรม พบว่า ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจำนวนผู้ที่มาสมัครเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรู้ได้จากยอดรับสมัครนักศึกษา หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ พ.ศ.2542-พ.ศ.25456 โดยประเภทวิชาด้านช่างอุตสาหกรรม เมื่อปี พ.ศ.2542 มีจำนวนผู้เรียน 2,827 คน แต่ในปี พ.ศ.2546 มีจำนวนผู้เรียนเพียง 1,210 คน รวมทั้งการกำหนดจำนวนนักศึกษา 15 คนต่อห้องเรียน และหากเปิดสอนมากกว่า 1 ห้อง ห้องสุดท้ายต้องไม่ต่ำกว่า 10 คน รวมทั้งการกำหนดจำนวน

นักศึกษา 15 คนต่อห้องเรียนและหากเปิดสอนมากกว่า 1 ห้อง ห้องสุดท้ายต้องไม่ต่ำกว่า 10 คน (ที่มา : แผนกทะเบียนวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ, 2547)

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

2.1 เพศ ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศชายหรือเพศหญิงก็สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้เท่าเทียมกัน ซึ่ง มาโนชญ์ เชี่ยวชาญ (2545 : 54-56) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่เกี่ยวกับผู้เรียนด้านเพศว่า ความแตกต่างระหว่างเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่างกันในการเรียนรู้ทักษะ ทักษะ ทักษะ ความสนใจ การแสดงพฤติกรรม จากการค้นคว้าปรากฏว่า เพศชายหรือเพศหญิงก็สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ทัดเทียมกัน แต่การที่ชายหรือหญิงมีทัศนคติหรือความสนใจในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกันนั้น เป็นเพราะขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม และด้าน ศิลปหัตถกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านพาณิชยกรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 อายุ ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงอายุ ต่ำกว่า 30 ปี 31-35 ปี และ 36 ปีขึ้นไป ในช่วงระยะที่เป็นวัยรุ่นนั้นเขาจะมีความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างดีและเป็นไปอย่างรวดเร็วส่วนผู้ที่มีอายุมากความสามารถในการเรียนรู้จะลดลงอาจจะมาจากปัญหาต่างๆ เช่น ทางด้านร่างกายและสุขภาพอันเนื่องมาจากความเจ็บป่วย (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ 2544 : 60-61) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณพร ทองบรรจบ (2539 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาความต้องการบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ ที่ทำงานใน โรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการทางด้านการศึกษาสายสามัญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านพาณิชยกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 สถานภาพการสมรสประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นใช้เวลาในการศึกษาไม่นาน อีกทั้งเป็นการเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ผู้ที่ศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิม มณีใส (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการการศึกษานอก

ระบบโรงเรียนด้านทักษะอาชีพของผู้การอาศัยอยู่ในเคหะชุมชนแบบแฟลตคลองจั่น กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความต้องการในการเรียนด้านทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านช่างอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 ระดับการศึกษา ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ของหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ความจำเป็นด้านพื้นฐานทางการศึกษาในแต่ละรายวิชาไม่เหมือนกัน กรณีตัวอย่าง เช่น ด้านพาณิชยกรรม ซึ่งรายวิชาส่วนใหญ่จะเน้นเกี่ยวกับระบบงานคอมพิวเตอร์ ผู้เรียนควรจะต้องมีพื้นฐานทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือสูงกว่า และจากการทดสอบความแตกต่างโดยวิธีการของเซฟเฟ่ พบว่าประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และจบระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ด้านพาณิชยกรรม แตกต่างจากผู้ที่ยังระดับประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ ยุ่นสมาน (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการ การศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรีในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า สตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นอกจากด้านพาณิชยกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01แล้วยังมีด้านด้านคหกรรม ศิลปหัตถกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นอกนั้นแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 อาชีพ ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น เป็นความต้องการที่จะเลือกวิชาชีพหรืองานอดิเรก ตามความสนใจของแต่ละคน ซึ่งฮอปพอก (Hoppock. 1967 : ม.ป.ป) ได้ให้ความเห็นว่า บุคคลจะเลือกอาชีพที่สนองความต้องการของตนเองมากที่สุดและดีที่สุด ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยเน้นความสำคัญของการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงในเรื่องของความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ลักษณะนิสัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ ยุ่นสมาน (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการ การศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรีในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า สตรีที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาตามอัธยาศัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านคหกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นอกนั้นแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6 รายได้ ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การศึกษาหลักสูตร วิชาชีพพระยะสั้น เป็นหลักสูตรที่กรมอาชีวศึกษาพัฒนาขึ้น เพื่อให้สถานศึกษาใช้ฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ บุคคลทั่วไป ที่ไม่มีโอกาสศึกษาในระบบโรงเรียน ได้มีโอกาสฝึกวิชาชีพตามที่ตนต้องการ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ตามความถนัดและความสนใจ และเพื่อ เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีอาชีพ อยู่แล้ว ได้มีโอกาสศึกษาเทคโนโลยีใหม่ๆ สามารถนำไปพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่ให้ดียิ่งขึ้น เป็นการ ยกระดับการทำงานและเพิ่มพูนรายได้ (หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น. 2540 : ก1-ก2) และเมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่าความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ทุกด้าน คือ ด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม ด้านพาณิชยกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลจากการวิจัยพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดสมุทรปราการมีความต้องการศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นด้านพาณิชยกรรมและด้านศิลปหัตถกรรมมากที่สุด และรายวิชาที่ได้รับความ สนใจมากที่สุดด้านพาณิชยกรรม คือ คอมพิวเตอร์เบื้องต้น คอมพิวเตอร์สำนักงาน เพราะสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในการทำงานเพื่อพัฒนาตนเอง ส่วนรายวิชาที่ได้รับความสน ใจมาก ที่สุดด้านศิลปหัตถกรรม คือ การจัดดอกไม้สด การปั้นแก้ว เพราะสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริม เพื่อหารายได้พิเศษ ดังนั้นทางวิทยาลัยฯ ควรจัดให้มีการสอนรายวิชาดังกล่าวโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมี ประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆและฝึกภาคปฏิบัติให้มาก

2. ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีมีความสนใจในการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นมากที่สุด ควรจัดให้มีการ ประชาสัมพันธ์การเปิดสอนรายวิชาต่างๆ วันเวลาในการรับสมัคร กับบุคคลกลุ่มเป้าหมายซึ่งได้แก่ พนักงานในบริษัทโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

3. การเรียนการสอนควรจัดให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริงเพื่อ ประสบการณ์และเข้าใจในวิชาชีพนั้นๆ มากกว่าการเรียนในห้องเรียน

4. ควรจัดให้มีการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 09.00น.-12.00น. เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สนใจได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาหาความรู้ได้

5. ควรจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นในลักษณะจัดเป็นรายบุคคลและกลุ่มสนใจ

6. วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ควรจะมีการประสานความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน โดยการจัดสอนวิชาชีพในชุมชนต่างๆ ในระยะเวลาสั้นๆ ตามโอกาสอันสมควร เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนทั่วไปได้มองเห็นความสำคัญของการศึกษาวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยและติดตามผลนักศึกษาที่เรียนจบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นออกไปแล้ว ในด้านการประกอบอาชีพ หรือการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพื่อเป็นข้อเสนอแนะและข้อมูลต่างๆ ที่จะนำมาพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ความพึงพอใจในการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยศึกษาจากนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นทุกประเภทวิชา
3. ควรมีการศึกษาวิจัย ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยวิธีเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดลึกซึ้งมากกว่าการใช้แบบสอบถาม
4. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในชุมชนอื่นๆ และนำผลของการวิจัยมาเปรียบเทียบกับผลวิจัยในครั้งนี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544ก.). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร1. สถาบัน.(2546) **เอกสารแนะนำวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ
- ไกรฤทธิ บุญเกียรติ. (2531). **“ทำมาหากิน”** สำนักพิมพ์ สามเกลอ.
- กอบชัย ตั้งวิลัย. (2540). **การศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของสตรีในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี** ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อัดสำเนา
- จิรนนท์ เพ็ชรแก้ว. (2544). **การสำรวจคุณภาพชีวิตและความต้องการทางการศึกษา เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร : กรณีศึกษา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี** ปรินุญานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง อัดสำเนา
- จันทร์ทิพย์ ว่องประเสริฐ. (2542). **การศึกษาระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูสอนวิชาหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างกลุ่มสถานศึกษาภาคกลาง** ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อัดสำเนา
- จันรรจา ขอบชิด. (2542). **ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี** ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อัดสำเนา
- เฉลิม มณีใส. (2542). **ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านทักษะอาชีพของผู้อยู่อาศัยในเคหะชุมชนแบบแฟลตคลองจั่น กรุงเทพมหานคร** อัดสำเนา
- ดุขฎี น้อยใจบุญ. (2543). **การศึกษาความต้องการบริการแนะแนวอาชีพ ของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตการศึกษา 5** ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อัดสำเนา
- ทิพาวรรณ เฟื่องเรียง. (2537). **ความเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน พ.ศ.2533 ในวิทยาลัยสารพัดช่างภาคกลาง** วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, อัดสำเนา
- ไพฑูรย์ โพธิสาร. (2542). **ทิศทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทยจากผลการประชุมระดับโลก เอกสารประกอบ การสัมมนา วิชาการสู่เส้นทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย ครั้งที่ 4** กรุงเทพฯ มป.ป.
- มาโนชญ์ เขียวชาญ. (2545). **จิตวิทยาทั่วไป** สุราษฎร์ธานี : สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี

- มณเฑียร บุญช่วย. (2540). การศึกษาความต้องการการพัฒนาอาชีพของสตรีในชุมชน
แออัด เขตยานนาวา กรุงเทพฯ ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนคร
ินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร อัดสำเนา
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2532). อนาคตการศึกษา กรุงเทพฯ : บริษัทจักรวาฬพัฒนา จำกัด
- วิไลลักษณ์ ยุ่นสมาน. (2540). ความต้องการการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
ของสตรี ในจังหวัดกาญจนบุรี ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนคร
ินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร อัดสำเนา
- วิไลลักษณ์ สอนอาจ. (2542). สภาพปัญหาและความต้องการทางการศึกษาในระบบต่าง ๆ
เพื่อการพัฒนาด้านสุขภาพ และด้านสังคม ของชาวชนบทในเขตการศึกษา 10
ปรินูญานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น อัดสำเนา
- วรรณพ ทองบรรจบ. (2539). ความต้องการรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนของ
นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี ปรินูญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร อัดสำเนา
- สุทธิ-โพธิพานิช. (2540). ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพของสตรีผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา
ในศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพสตรี จังหวัดเชียงราย ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อัดสำเนา
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2542). การวิจัยและการประเมินผลการศึกษาผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : โอเดียน
สโตร์
- (2544). จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็กชเปอร์เน็ท
จำกัด
- อาชีวศึกษา. กรม. (2533). คู่มือหลักสูตร วิชาชีพระยะสั้น พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ : หน่วย
การศึกษานิตศกั กรมอาชีวศึกษา , 2533
- อาชีวศึกษา. กรม. (2536). ประวัติสถานศึกษาสังกัดกองการศึกษาอาชีพ. กรุงเทพฯ : กอง
การศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา 2536
- อาชีวศึกษา. กรม. (2540). ครบรอบ 56 ปี กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว
- อาชีวศึกษา. กรม. (2540). หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พุทธศักราช 2540 ศูนย์วิจัยและพัฒนา
อาชีวศึกษา หน่วยศึกษานิตศกั
- อารีย์ พันธมณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : บริษัทเลิฟแอนด์ลิฟเพรส
จำกัด
- อุดม เขยกีวงศ์. (2529). การศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ

อังศุมาลิน สมรรคเสวี. (2545). ปัญหาและความต้องการทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน
ของสตรี เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต : ศึกษาเฉพาะกรณีบ้านหัวแหลม ตำบลท่าข้าม
อำเภอบางประกง จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ อัดสำเนา

อัญชลี พวงสมบัติ. (2540). การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ
ระยะสั้น คณะวิชาคหกรรม ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อัดสำเนา

WWW. Samutprakan . go. Th

Coombs, P.H. 1974 **Non – Formal Education for Rural Development Strengthening
Learning Opportunities For Children and Youth** Interin Report prepared by the
International Council For Education Development

Coombs. P.H. , and M. Ahmed . 1982 . **Education for Rural Development a Portfolio of
Studies .** UNESCO . Bangkok : UNESCO Regional Office for the Pacific.

Holland, J.L. **The Psychology of Vocational Choice.** New York : Blaisell publishing Company
, 1966.

Hoppock, R. **Occupational In Formation.** New York : McGraw-Hill Book Company, Inc. 1967.

Mohsen , Sami . 1984 . The Role and Impact of Education on the Economic and Political
Development of Iran . **Dissertation Abstracts International .** vol. 44 no . 11 (May) :
3440 – A .

Roe, A. **The Psychology of Occupational .** New York : John Willy and Sans Inc. 1966.

Super , D.E. **Interest and Vocational. Development.** Chicahe : Science Research Associates
Inc. 1975.

Williamson, E.G. **Vocational Counseling.** New York : Mcgraw Hill Book Company, Inc. 1965.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ
ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการนำไปวิเคราะห์เป็นภาพรวม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการ ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัด ช่างสมุทรปราการใน 4 ด้าน คือ ด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านคหกรรม ด้านพาณิชยกรรม และด้านศิลปหัตถกรรม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี

โปรดตอบแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างเว้นข้อหนึ่งข้อใดไว้

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1
ด้านข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ()
ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

- () ชาย
() หญิง

2. อายุ

- () ต่ำกว่า 30 ปี
() 31 – 35 ปี
() 36 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

- () โสด
() สมรส
() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ระดับการศึกษา

- () จบระดับประถมศึกษา
() จบระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
() จบสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

5. อาชีพ

- () รับราชการหรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือทำงานในบริษัทห้างร้านต่างๆ
() ค้าขาย (เป็นเจ้าของงานอิสระตัวแทนจำหน่าย หาบเร่ เป็นต้น)
() ทำงานบริการ (เป็นช่างตัดเสื้อ ช่างเสริมสวย ช่างซ่อมทีวี เป็นต้น)
() รับจ้าง (ในโรงงาน บริษัท หรือรับจ้างทั่วไปที่มีเงินประจำ)
() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้ต่อเดือน

- () ต่ำกว่า 5,000 บาท
- () 5,000 – 10,000 บาท
- () สูงกว่า 10,000 บาท
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

7.1.1 ท่านต้องการศึกษาวิชาชีพในวันใด

- () วันเสาร์
- () วันอาทิตย์
- () วันเสาร์ - วันอาทิตย์
- () วันจันทร์ – สุกร์

7.1.2 ท่านต้องการศึกษาวิชาชีพช่วงเวลาใด

- () รอบเช้า 09.00 น. – 12.00 น.
- () รอบบ่าย 13.00น. – 16.00 น.
- () รอบค่ำ 17.00 น. – 20.00 น.

7.1.3 ท่านต้องการศึกษาวิชาชีพด้วยวิธีใด

- () สอนโดยครู – อาจารย์ในวิทยาลัย
- () เชิญวิทยากรผู้ชำนาญจากภายนอก
- () เรียนโดยการฝึกงานในสถานประกอบการ

7.1.4 ท่านต้องการจัดรูปแบบการเรียนการสอนวิชาชีพอย่างไร

- () จัดเป็นรายบุคคล
- () จัดเป็นกลุ่มสนใจ 15 คนขึ้นไป
- () จัดเป็นชั้นเรียนปกติ

ตอนที่ 2

ความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้ข้อความเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านทักษะอาชีพ 4 ด้าน ขอให้ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้แต่ละข้อ ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความต้องการของท่านมากที่สุด

ต้องการมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
ต้องการมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ต้องการปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
ต้องการน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ต้องการน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

ลำดับที่	ความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น	ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1
	ช่างอุตสาหกรรม					
1	ช่างซ่อมโทรศัพท์มือถือ					
2	ช่างซ่อมระบบเครื่องล่างรถยนต์					
3	ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์					
4	ช่างติดตั้งระบบแก๊สรถยนต์					
5	ช่างประกอบผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม					
6	ช่างกลึงโลหะควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์					
7	ช่างเขียนแบบไฟฟ้าและประมาณราคา					
8	ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้าภายในบ้าน					
9	ช่างซ่อมและประกอบคอมพิวเตอร์					
10	ช่างซ่อมตัวถังรถยนต์					
11	ช่างซ่อมเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน					
12	ช่างติดตั้งเครื่องเสียงรถยนต์					
13	ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์					
	คหกรรม					
14	ขนมอบ					
15	อาหารมังสวิรัต					

(ต่อ)

ลำดับที่	ความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั่น	ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1
16	อาหารนานาชาติ					
17	การถนอมอาหาร					
18	เค้กและการแต่งหน้าเค้กเพื่อการค้า					
19	การตัดเย็บเสื้อผ้าสมัยนิยม					
20	การตัดเย็บเสื้อผ้าอุตสาหกรรม					
21	การตัดเย็บชุดนักเรียน					
22	การซ่อมจักรอุตสาหกรรม					
23	การปักจักรตัวอักษร					
24	นวดหน้า - แต่งหน้า					
25	การพันเล็บ					
26	การนวดตัว-นวดฝ่าเท้า					
27	การแต่งผมชายสมัยนิยม					
28	การเปลี่ยนสีผม					
	พาณิชยกรรม					
29	พิมพ์ดีด					
30	บัญชีธุรกิจ					
31	บัญชีกิจการเสริมสวย					
32	คอมพิวเตอร์เบื้องต้น					
33	โปรแกรมสำเร็จรูปด้านกราฟฟิก					
34	คอมพิวเตอร์กับงานสำนักงาน					
35	การส่งเสริมการขายและการโฆษณา					
36	การเลขานุการ					
37	การพัฒนาบุคลากรภาพ					
	ศิลปหัตถกรรม					
38	การจัดดอกไม้สด					
39	การร้อยมาลัย					
40	การแกะสลักและผลไม้					

(ต่อ)

ลำดับที่	ความต้องการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น	ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1
41	การประดิษฐ์ดอกไม้จากผ้าใยบัว					
42	การทำเทียนหอม					
43	การเพ้นแก้ว					
44	การทำผ้าบาติก					
45	การประดิษฐ์ดอกไม้จากดินหอม					
46	การประดิษฐ์ของชำร่วยแบบต่างๆ					

ตอนที่ 3
ด้านข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นอย่างไร โปรดให้
รายละเอียดโดยเขียนข้อความลงในช่องว่างข้างล่างนี้

1. ด้านอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....

2. ด้านคหกรรม

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....

3. ด้านพาณิชยกรรม

ข้อเสนอแนะ

4. ด้านวิชาชีพหัตถกรรม

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะอื่นๆ (ถ้ามี).....

.....
.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ
ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

1 รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญแข ประจณป้งนีก	ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. นางสาวธนวรรณ ลิ้มพาณิชย์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่าง
สมุทรปราการ
3. นางอัญธิรา แนนเกษร	หัวหน้าฝ่ายแผนและพัฒนาชุมชนเทศบาล
นครสมุทรปราการ

ภาคผนวก ค

การประเมินแบบสอบถาม

การประเมินแบบสอบถาม

เรื่อง ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง
สมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ

ลำดับที่	ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			
		ดร.เพ็ญแข ประจันปัจจนิก	ผช.ธนวรรณ ลิมพาณิษฐ์	นางอัญชิรา แนบเกษร	ค่าเฉลี่ย %
	ช่างอุตสาหกรรม				
1	ช่างซ่อมโทรศัพท์มือถือ	1	1	1	100
2	ช่างซ่อมระบบเครื่องล่างรถยนต์	1	1	1	100
3	ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์	1	1	1	100
4	ช่างติดตั้งระบบแก๊สรถยนต์	1	1	1	100
5	ช่างประกอบผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	1	1	1	100
6	ช่างกลึงโลหะควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์	1	1	1	100
7	ช่างเขียนแบบไฟฟ้าและประมาณราคา	1	1	1	100
8	ช่างซ่อมเครื่องไฟฟ้าภายในบ้าน	1	1	1	100
9	ช่างซ่อมและประกอบคอมพิวเตอร์	1	1	1	100
10	ช่างซ่อมตัวถังรถยนต์	1	1	1	100
11	ช่างซ่อมเครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน	1	1	1	100
12	ช่างติดตั้งเครื่องเสียงรถยนต์	1	1	1	100
13	ช่างเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์	1	1	1	100
	คหกรรม				
14	ขนมอบ	1	1	1	100
15	อาหารมังสวิรัติ	1	1	1	100
16	อาหารนานาชาติ	1	1	1	100
17	การถนอมอาหาร	1	1	1	100
18	เค้กและการแต่งหน้าเค้กเพื่อการค้า	1	1	1	100
19	การตัดเย็บเสื้อผ้าสมัยนิยม	1	1	1	100
20	การตัดเย็บเสื้อผ้าอุตสาหกรรม	1	1	1	100
21	การตัดเย็บชุดนักเรียน	1	1	1	100

(ต่อ)

ลำดับที่	ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			
		ดร.เพ็ญแข ประจันปัจจนิก	ผช.ธนวรรณ ลิมพานิชย์	นางอัญริรา แนบเกษร	ค่าเฉลี่ย %
22	การซ่อมจักรอุตสาหกรรม	1	1	1	100
23	การปักจักรตัวอักษร	1	1	1	100
24	นวดหน้า - แต่งหน้า	1	1	1	100
25	การเพ้นเล็บ	1	1	1	100
26	การนวดตัว-นวดฝ่าเท้า	1	1	1	100
27	การแต่งผมชายสมัยนิยม	1	1	1	100
28	การเปลี่ยนสีผม	1	1	1	100
	พาณิชยกรรม				
29	พิมพ์ดีด	1	1	1	100
30	บัญชีธุรกิจ	1	1	1	100
31	บัญชีกิจการเสริมสวย	1	1	1	100
32	คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	1	1	1	100
33	โปรแกรมสำเร็จรูปด้านกราฟฟิก	1	1	1	100
34	คอมพิวเตอร์กับงานสำนักงาน	1	1	1	100
35	การส่งเสริมการขายและการโฆษณา	1	1	1	100
36	การเลขานุการ	1	1	1	100
37	การพัฒนาบุคลิกภาพ	1	1	1	100
	ศิลปหัตถกรรม				
38	การจัดดอกไม้สด	1	1	1	100
39	การร้อยมาลัย	1	1	1	100
40	การแกะสลักผักและผลไม้	1	1	1	100
41	การประดิษฐ์ดอกไม้จากผ้าใยบัว	1	1	1	100
42	การทำเทียนหอม	1	1	1	100
43	การเพ้นแก้ว	1	1	1	100
44	การทำผ้าบาติก	1	1	1	100
45	การประดิษฐ์ดอกไม้จากดินหอม	1	1	1	100
46	การประดิษฐ์ของชำร่วยแบบต่างๆ	1	1	1	100

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย

ที่ ศธ 0519.10.05 / 311

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

12 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลรายละเอียดชุมชนเขตเทศบาลนครสมุทรปราการ

เรียน นายกเทศมนตรีนครสมุทรปราการ

ด้วยนางนิภา แต่งแจ้ง นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำงานวิจัย เรื่องความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของชุมชนเขตเทศบาลนครสมุทรปราการ โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอความอนุเคราะห์ท่านในการขอข้อมูล และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

โทร./โทรสาร 0-2664-1000 ต่อ 5574

ที่ ศธ 0519.10.05/ 0๑๗

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๔ เมษายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

เรียน รองศาสตราจารย์.ดร. เพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉินก

สิ่งที่แนบมาด้วย	1. แบบประเมินเครื่องมือวิจัย	จำนวน 1 ฉบับ
	2. แบบสอบถาม	จำนวน 1 ฉบับ
	3.เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 1	จำนวน 1 ฉบับ
	4. เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 3	จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย นางนิภา แดงแจ้ง วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำรายงานการวิจัย เรื่อง ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และใคร่ขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

โทร. 02 -664-1000 ต่อ 5574

ที่ ศธ 0519.10.05/ 077

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

4 เมษายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นางสาวนวรรณ ลิ้มพานิชย์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

สิ่งที่แนบมาด้วย	1. แบบประเมินเครื่องมือวิจัย	จำนวน 1 ฉบับ
	2. แบบสอบถาม	จำนวน 1 ฉบับ
	3.เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 1	จำนวน 1 ฉบับ
	4. เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 3	จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย นางนิภา แดงแจ้ง วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำรายงานการวิจัย เรื่อง ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และใคร่ขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

/เสาวนีย์ เลวลย์

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

โทร. 02 -664-1000 ต่อ 5574

ที่ ศธ 0519.10.05/ 0๗๗

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

4 เมษายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

เรียน คุณอัญธิรา แนนเกษร เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน (ฝ่ายพัฒนาชุมชน)

สิ่งที่แนบมาด้วย	1. แบบประเมินเครื่องมือวิจัย	จำนวน 1 ฉบับ
	2. แบบสอบถาม	จำนวน 1 ฉบับ
	3.เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 1	จำนวน 1 ฉบับ
	4. เค้าโครงรายงานการวิจัย บทที่ 3	จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย นางนิภา แดงแจ้ วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำรายงานการวิจัย เรื่อง ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และใคร่ขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

/เสาวนีย์ เลวลย์

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

โทร. 02 -664-1000 ต่อ 5574

ที่ ศธ 0519.10.05 / 077

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

18 เมษายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ประธานชุมชนคลองตาเค็ดฝั่งตะวันตก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางนิภา แดงแจ้ง นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินการทำงานวิจัย เรื่อง "ความต้องการทางการศึกษาลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนตอบแบบสอบถามดังแนบ เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการวิจัยในระหว่างวันที่ 19 - 30 เมษายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้นิสิตเก็บข้อมูลดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลย์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

โทร./โทรสาร 0-2664-1000 ต่อ 5574

ที่ ศธ 0519.10.05 / 016

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

11 เมษายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ประธานชุมชนสายลวด ซอย 4 (ภาณุรังษี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางนิภา แต่งแจ้ง นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินการทำงานวิจัย เรื่อง "ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตร วิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใคร่ขอ ความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนตอบแบบสอบถามดังแนบ เพื่อเป็น ข้อมูลในการดำเนินการวิจัยในระหว่างวันที่ 19 – 30 เมษายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้นิสิตเก็บข้อมูลดังกล่าว และ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลย์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

โทร./โทรสาร 0 – 2664 – 1000 ต่อ 5574

ที่ ศธ 0519.10.05 / 016

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒ เมษายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ประธานชุมชนแสนสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางนิภา แดงแจ้ง นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินการทำงานวิจัย เรื่อง "ความต้องการทางการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนตอบแบบสอบถามดังแนบ เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการวิจัยในระหว่างวันที่ 19 - 30 เมษายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้นิสิตเก็บข้อมูลดังกล่าว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลัย)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่

โทร./โทรสาร 0 - 2664 - 1000 ต่อ 5574

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นางนิภา แดงแจ้ง

เกิด 24 กุมภาพันธ์ 2503

สถานที่เกิด เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 309/204 หมู่ 6 แขวงประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
โทรศัพท์ 0-23221744

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
โทรศัพท์ 0-23954055

ตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7 หัวหน้าคณะวิชาศิลปหัตถกรรม

การศึกษา พ.ศ. 2516 สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
พ.ศ. 2522 สำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาผ้าและ
เครื่องแต่งกาย จาก วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ
พ.ศ. 2528 สำเร็จหลักสูตรปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต (คสบ.) จาก
คณะบริหารศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ. 2548 สำเร็จหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศม.) จาก
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ